

**Kopstukkendebat:
uiteindelijk is er maar
één goede debater...**
p. 5

**MMMM: Meesterlijke
Middeleeuwen Met
Mooie Miniaturen**
p. 8

**InGenius keert terug
naar haar roots en doet
de fakbars aan**
p. 9

KRITIEK OP MACHTSWELLUST LEUVENSE RECTOR

Harvard aan de Dijle krijgt tegenwind

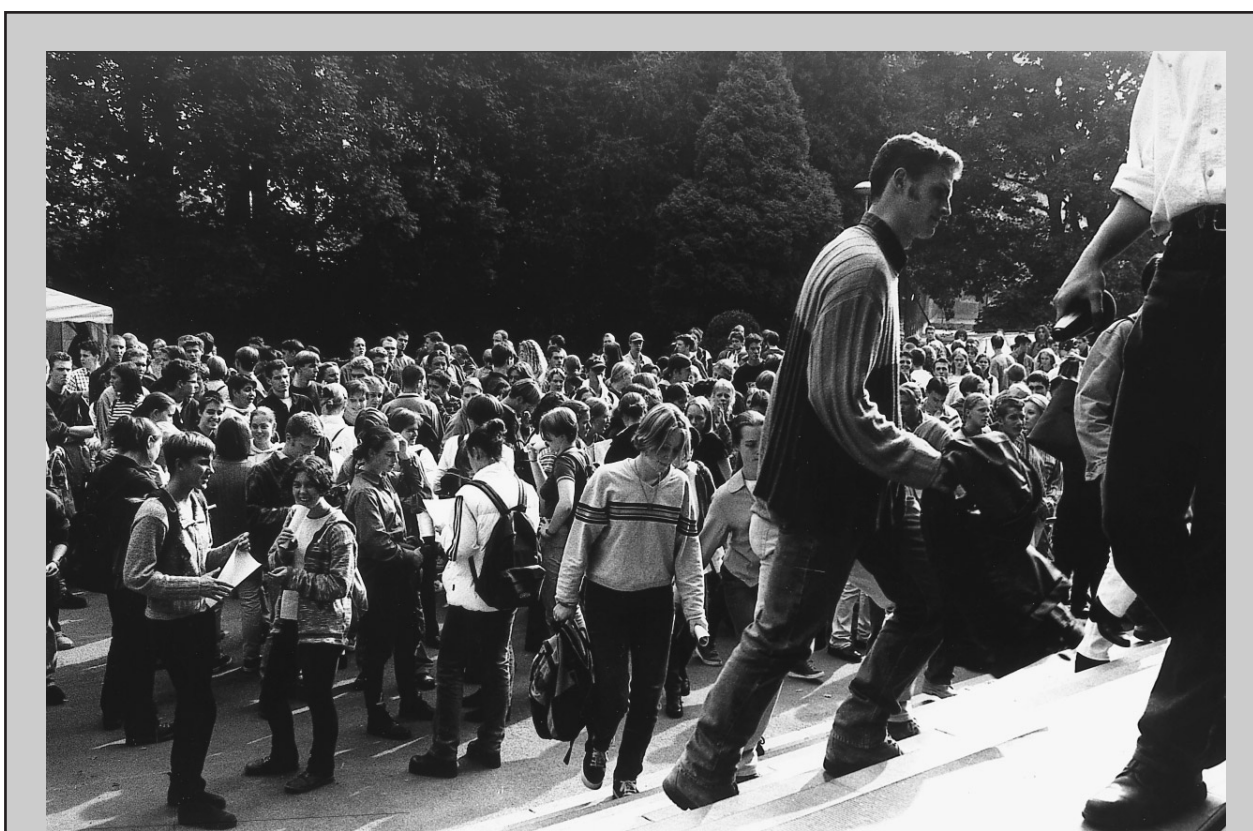
André Oosterlinck, de rector van de KU Leuven, heeft een droom: hij droomt dat op een dag de KU Leuven de beste universiteit van de wereld zal zijn, met alleen de beste studenten, de beste proffen en het hoogste budget.

Dat is een vaak geschetste karikatuur in het universitaire wereldje. Maar wie op de openingszitting vorige week zijn toespraak hoorde, merkte dat de man en de karikatuur soms erg moeilijk te onderscheiden zijn, en er kwam deze week heel wat tegenwind op Oosterlinck's boude uitspraken.

"Er is in België maar plaats voor twee of drie topuniversiteiten". "Echte democratisering bestaat er in dat toegang verleend wordt alleen op basis van intellectuele capaciteit", "In Vlaanderen geven we te graag de voorkeur aan verkozen bestuurders". de kontroerse was niet van de lucht tijdens de openingstoespraak van André Oosterlinck. Niet iedereen reageerde echter even positief op die uitspraken.

Andreas De Leenheer, de rector van de Universiteit Gent (RUG), schreef een opinieartikel in *De Morgen* en vloog er nogal hard in: "Bologna aangrijpen om zichzelf zonder gefundeerde argumenten te profileren ten koste van andere instellingen is ontoelaatbaar en volledig in strijd met de stilzwijgende overeenkomsten die daarover bestaan". Hij schreef ook over het belang van een blijvende democratische toegang tot het hoger onderwijs, en verwees ook weinig subtiel naar Oosterlinck: "Wie het luidst roept, is niet noodzakelijk de beste".

Maar De Leenheer was nog braaf in vergelijking met wat Ben Van Camp, de rector van de Vrije Universiteit Brussel (VUB), een paar dagen eerder in petto had op zijn openingszitting: "Op bijna lachwekkende wijze beginnen universiteiten zich voor te stellen als het nieuwe Harvard gelegen aan het lokale riviertje". Van Camp hekelde ook de overdreven aandacht van de KU Leuven voor het imago: "Marketingstrategieën dreigen de bovenhand te krijgen op de intrinsieke waarde van een opleiding of van onderzoek aan de universiteit", verwijzend naar de paginagrote advertenties

Allemaal naar de topuniversiteit!

Terwijl de effecten van de opening in Leuven nog nazinderen in politiek Vlaanderen, doen Groep T en Kulak hun uiterste best om hun identiteit te benadrukken (p. 3-4). Gelukkig hebben het STUK en Cinema Zed al langer hun eigen identiteit (p. 11). Veto ging tot slot de boer op (p. 12), de KU Lovenaar achterna!

van de Associatie KU Leuven in enkele landelijke kranten.

Wat later moest de 'agressieve' associatiepolitiek van Oosterlinck eraan geloven: Van Camp stelde dat die gesprekken over samenwerking in Brussel — met de Katholieke Universiteit Brussel en de Europese Hogeschool St.-Aloysius — onmogelijk maakt. Ook het voorstel van Oosterlinck om rankings van Europese universiteiten te maken vindt geen genade bij Van Camp: "Hoe wordt een reputatie getoetst? Bestaan er kwantitatieve kwaliteitscriteria en gelden ze als zaligmakend?"

GENADE

De andere Vlaamse rectoren zijn echter niet de enigen met kritiek: ook in de politiek kan Oosterlinck niet op veel steun rekenen. Vertegenwoordigers van alle democratische partijen hebben hun ongenoegen laten

blijken over de voortvarendheid van de Leuvense rector.

Robert Voorhamme van de sp.a legt de nadruk op het democratische aspect: "Elke student heeft recht op een universiteit waar zowel goed uitgebouwd wetenschappelijk onderzoek als onderwijs is. Oosterlinck probeert de KU Leuven in de toptien van Europa te plaatsen en wil van de andere universiteiten in Vlaanderen sekundaire instellingen maken. Dat is zijn goed recht, maar het is geen juiste zienswijze." Federaal Johan Vande Lanotte droeg ook dit weekend zijn steentje bij in het debat en pleitte voor één universiteit in Vlaanderen, omdat de middelen nu teveel verdeeld zouden zijn.

Ludo Sannen van Agalev wil een eerlijke concurrentie tussen de verschillende instellingen waarborgen: "Voor Oosterlinck is the sky the limit. Een dekreet kan alles binnen de perken houden. De ranking die Oosterlinck wil, vindt bij mij

op te richten die zich bezighouden met vorming en andere die eerder gericht zijn op research, vind ik niet goed. Een universiteit heeft drie opdrachten: vorming, onderzoek en een maatschappelijke functie. Ze moet die alledrie evenwichtig vervullen. Het kan niet dat het ene de overhand haalt op het andere om bijvoorbeeld economische redenen. Het kan evenmin dat bepaalde jongeren enkel nog naar bepaalde universiteiten zouden kunnen gaan. Eenieder moet naar de universiteit van zijn keuze kunnen gaan".

Het valt nog af te wachten hoe de resterende actoren in het hoger onderwijsland nog reageren, maar het lijkt toch vrij duidelijk dat Oosterlinck met zijn uitschuiver heel wat mensen tegen zich in het harnas heeft gejaagd, en dat er — althans voorlopig — niet echt een brede steun bestaat voor zijn voorstellen.

Laurens De Koster

absoluut geen genade". Ook bij de VLD zijn ze niet mals: "Ik ben absoluut tegen het plan van Oosterlinck om een onderscheid te maken tussen *researchuniversiteiten* en instellingen die zich bezighouden met het opleiden van jongeren. Als Oosterlinck denkt dat de KU Leuven op dit moment in alle richtingen de beste is, laat hem dan maar in die waan. Ik weet zeker dat dat niet het geval is," aldus Gilbert Van Baelen.

HARNAS

Zelfs bij de CD&V, die normaal gezien toch zoveel mogelijk de belangen van het vrij onderwijs verdedigt, komt Oosterlinck er niet zo goed uit. Luc Martens: "Ik geloof niet dat een ranking van universiteiten zelfs maar mogelijk is. In bepaalde disciplines is een universiteit namelijk sterker dan in andere. Oosterlinck's idee om universiteiten

**RECLAME BOEKENFESTIJN, REEDS BIJ JULLIE GELEVERD VIA
ISDN... GROETJES VAN DE VETO-REDAKTIE**

CURSUS BRIDGE

LEER DIT BOEIENDE KAARTSPEL OP EEN PRETTIGE EN MODERNE MANIER MET BRIDGECLUB PIETERMAN - LEUVEN SNELCURSUS SPECIAAL VOOR STUDENTEN VAN DE K.U.LEUVEN, DE HOGESCHOLEN OF DE HOGERE JAREN SECUNDAIR.

10 WOENSDAGEN VANAF

16 OKTOBER

OM 19 UUR 30

LEOPOLD I STRAAT, 19 LEUVEN.

PRIJS:

15 EURO EXCL. TEKSTBOEK,
35 EURO INCL. TEKSTBOEK

LESGEVER:

WILFRIED BYLEMANS (VLAAMSE BRIDGELIGA)

INSCHRIJVEN TER PLAATSE
OP 16/10

OF INFO: 20.67.55 (*S AVONDS)
E-MAIL: ANDRÉ.LEPLAT@PANDORA.BE
WEBSITE: WELCOME.TO /PIETERMAN

UIT DE ARCHIEVEN

In de studentenrede werd ruime plaats ingeruimd voor de aanslagen op democratisering doorheen de voorbije jaren. Evenveel aandacht werd besteed aan de meer fundamentele miskenning van de democratische rechten van 'Jan met de Pet'.

"We zouden wel willen voorkomen dat de huidige bewindvoerders extra gaan besparen op de kap van de kleine man, omdat het hen aan politieke moed ontbreekt om het geld te halen waar het nog altijd zit."

De rol van de staatsinmenging aan de universiteit, gekoppeld aan de crisispolitiek van onze bewindvoerders is en blijft een reden tot bezorgdheid omtrent de kritische functie van de unief.

"Als dezelfde krachten, die kost wat kost nieuwe markten willen creëren en daar zelfs neo-koloniale interventies voor over hebben, de dikste vinger krijgen in de universitaire pap, dan kan de universiteit zijn kritische functie in onderzoek en vraagstelling op lange termijn wel vergeten. Als onderzoek enkel en alleen in dienst staat van het handhaven van een zo groot mogelijke technologische voorsprong om economisch, politiek en militair te kunnen domineren, m.a.w. om de winsten van enkelingen veilig te stellen, hoeft de universiteit voor ons niet langer aan onderzoek te doen."

"Wanneer de regeringen dit machtsstreven gesteund willen zien ten koste van een meer rechtvaardige inkomens- en vermogensverdeling en van het goedkoper maken van de basisbehoeften, is er reden tot zeer krachtig protest."

De harde realiteit in alle toespraken stond in schrille tegenstelling tot de anachronistische stijl der grijze eminenties en de zoetgevooidse deuntjes van het salonkwartetje.

Uit: Veto, jg. 2, nr. 5, 23 oktober 1978.

Rechtzetting

* In het vorige nummer is de naam van de auteur bij het artikel 'Samen hogeschool maken' over de opening van het academiejaar aan de KHLeuven weggefallen. De auteur van het artikel was Johan Potums.

* Het interview met studentenagent Hans Gooris bevatte een onduidelijkheid over het beleid tegenover fietsdiefstallen. De tekst doet uitschijnen dat er ook voor fietsdieven eerst een preventiefase zou worden ingesteld, en dat er pas later repressief zou worden opgetreden. Het spreekt voor zich dat er voor fietsdiefstallen steeds een repressieve aanpak is.

UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA (WEL)

Op niveau al 22 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 10 oktober, 20 u.

(lokaal Sociale Wetenschappen, Van Evenstr.2, boven Alma 2)

M.m.v. J. Bouveroux (VRT), L. Defour (D&D), H. Devroe (UWLM), H. Van Humbeek (Knack), F. Van Oostende (VTM), F. Van Passel (filmregisseur) en D. Verstraeten (VTM).

LUDIT - PC-SHOP STUDENT NOTEBOOK

Celeron 1.33GHz

TOSHIBA/Satellite 1400-103/256MB RAM/20GB
HD/16MB VRAM/256KB cache/14.1" TFT (1024*768)

Integr.: FDD + DVD 8x/ Stereo Sound System/Speakers/USB
Exp.: 2x PC Card (Cardbus)
Pointing device: Touchpad
Modem: internal 56K mini PCI modem
Network: internal 10/100 ethernet LAN
Windows XP Pro Edition NL
MS Office XP NL
Battery: Li-Ion
Weight: 3.2 kg

1.780,-

without MS Office: 1.635,-

Celeron 1.33GHz

TOSHIBA/Satellite 1400-503/256MB RAM/20GB
HD/16MB VRAM/256KB cache/14.1" TFT (1024*768)

Integr.: FDD + DVD-CD R/W/Stereo Sound
System/Speakers/USB
Exp.: 2x PC Card (Cardbus)
Pointing device: Touchpad
Modem: internal 56K mini PCI modem
Network: internal 10/100 ethernet LAN
Windows XP Pro Edition NL
MS Office XP NL
Battery: Li-Ion
Weight: 3.2 kg

1.910,-

without MS Office: 1.765,-

Prijzen BTW incl.

Bestellen via toogverkoop PC-Shop (met vermelding van studenteninschrijvingsnummer): PC-SHOP@cc.kuleuven.ac.be
Prijswijzigingen zijn mogelijk zonder voorafgaande verwittiging.
Info PC-Shop: tel. 016/32 22 01
p/a: LUDIT de Croylaan 52A, 3001 HEVERLEE

Grand Café La Royale het eet-, praat- en leescafé

tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes
en ... tapbieren en groentesappen, warm en
sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale
dagbladen, tijdschriften en ...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

Nieuwe openingsuren Scherpere prijzen

In ons aanbod zitten steeds volgende zaken:

- Eenvoudige P-I computers tussen 100 en 170 euro
- P-I computers die vlot op kolnel kunnen tussen 190 en 270 euro
- P-II Computers : kolnel, spelletjes enz zonder problemen: tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-I generatie zonder cd rom tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-II generatie is soms ook beschikbaar : vanaf 600 euro
- Switchbox om 2 pc's met 1 scherm, klavier en muis te bedienen 10 €
- Harddisken 1,6 Gb..... 20 €

Recup VZW Oude Diestsesteenweg 3

(tussen de Martelarenlaan en de Diestsesteenweg)

3010 Kessel Lo www.recupc.be

tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65 recupc@pandora.be

Op de website kan je de prijslijsten met het actuele aanbod inkijken! www.recupc.be

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

Groep T schoorvoetend naar Leuven

De Leuvense hogeschool Groep T heeft, als laatste in Vlaanderen, haar associatiekeuze bekendgemaakt: het wordt de Associatie KU Leuven. De definitieve instap, en dan nog enkel voor de ingenieursopleidingen, vindt pas plaats wanneer het nieuwe structuurdecreet van kracht wordt.

Net zoals de collega's van de Katholieke Hogeschool Leuven, koos Groep T ervoor de opening van het nieuwe academiejaar te koppelen aan een iets feestelijker gebeuren waaraan ook studenten kunnen deelnemen. Toch stond hier de toespraak van algemeen directeur Johan De Graeve centraal. Hij had immers belangrijk nieuws omtrent de toekomst van Groep T in het kader van de associatievorming die zich in Vlaanderen heeft voltrokken.

Het uitgangspunt voor De Graeve is dat zijn hogeschool steeds opengestaan heeft voor samenwerkingsvormen met andere instellingen. Hij verwees hierbij vooral naar de vele akkoorden die er bestaan met Aziatische universiteiten. Dit jaar zullen er meer dan honderdtwintig studenten uit landen als China, Vietnam, ja zelfs Nepal, studeren aan Groep T. Via deze akkoorden kan Groep T zijn eigen identiteit en profiel verder versterken, vindt De Graeve.

Naast de internationale samenwerking, is het sterk de vraag in welk lokaal netwerk Groep T zich wil inschakelen. De hogeschool nam hiervoor haar tijd. Ze stelden vragen aan de universiteiten van Antwerpen, Gent, Brussel en Leuven, die allen interesse betoonden om op één of andere manier samen te werken met de hogeschool uit

Leuven. Een eerste, algemeen samenwerkingsakkoord werd bereikt met de VUB, wat toch tot enige zenuwachtigheid leidde in de Naamsestraat. Had André Oosterlinck al niet laten verstaan dat de KU Leuven en Groep T 'natuurlijke partners' zijn?

Het *Wachten op Groep T* werd daarom een nieuw hoofdstuk in het grote teater van de Vlaamse associatievorming. Dat was in de eerste plaats een strategisch interessante optie, omdat zo de beste voorwaarden bedongen konden worden.

Anderzijds had Groep T ook wel gegronde redenen om achterdochtig te zijn. Hun kwalitatief hoogstaande ingenieursopleiding zou immers moeten samenwerking met de fakulteit toegepaste wetenschappen van de KU Leuven. Dat het tussen industrieel en burgerlijk ingenieurs niet altijd even vlot gaat, konden we reeds zien bij de discussie over de naamgeving van de diploma's. Hiervoor werd uiteindelijk een elegante oplossing bedacht.

De tegenstrijdige signalen en geruchten over persoonlijke tegenstellingen werden pas vorige week de kop ingedrukt. Toen kon De Graeve in zijn toespraak aankondigen dat Groep T er toch voor opteert om met de KU Leuven een 'inspanningsverbintenis' aan te gaan waarbij op termijn Groep T een associatiepartner wordt van de KU Leuven. In de overeenkomst tussen Groep T en de KU Leuven is afgesproken dat voorlopig

Groep T zich niet moet engageren in de associatie door bijvoorbeeld eksternen op te nemen in het bestuur van Groep T.

Toch hoopt de hogeschool dat de samenwerking met de universiteit voor de ingenieursopleiding soepel kan verlopen. De Graeve had het hier over een E3-opleiding, een studietraject dat iemand vormt tot *engineer*, *educator* en *entrepreneur*. De lerarenopleiding valt hier uitdrukkelijk buiten, wat gezien de discussie over de toekomst van de lerarenopleiding (zie ook Veto van vorige week) best begrijpelijk is. Ook bestaan er wellicht vragen over hoe een opleiding niet-konfessionele zedenleer zich

zou kunnen handhaven in een katholieke associatie. De pedagogische hogeschool van Groep T stamt eigenlijk voort uit de Provinciale Normalschool en heeft dus een pluralistische inslag.

Groep T heeft dus gekozen voor een *marriage de raison*. Het geflirt met de VUB heeft de KU Leuven wellicht wat inschikkelijker gemaakt, maar uiteindelijk zal het toch vooral de Associatie KU Leuven zijn die er zich kan op verheugen dat alvast dit luxepaardje niet in de kollektie van de associatie ontbreekt.

Thomas Leys

www.groept.be

MAALTIJD- EN INTERIEURVERNIEUWING NU OOK IN HEVERLEE

Welkom in het nieuwe Alma-tijdperk

Na de invoering van het nieuwe Alma-koncept in Alma 1, startte ook Alma 3 op 23 september met de nieuwe *look en cook*: termen als 'A la carte', 'Lekker Belgisch' en 'Klassiekers' zijn nu ook in Heverlee niet langer illustere onbekenden. Daarenboven ging de invoering van het nieuwe koncept gepaard met een grondige renovatie van het interieur. Meteen werd de toon gezet voor wat voor Alma een cruciaal jaar wordt.

zonder een reftergevoel te creëren en anderzijds ook te voorzien in tafeltjes waar men met z'n tweetjes rustig kan gaan aanzitten.

KONTROLEREN

Een nieuw Alma-koncept (de nieuwe 'look en cook') en de vernieuwing van de verschillende restaurants moeten meehelpen aan een ombuiging van de negatieve spiraal waarin Alma de laatste jaren verzeild raakte. De positie van Alma werd minder

personeelsleden en hoeveel derden er komen eten. Dit is noodzakelijk voor het verkrijgen van de rechtmatige subsidies of het korrekt aanrekenen van een supplement. Voor de student is het maar een kleine moeite.

FRIET

Wat de maaltijden zelf betreft, slaat Alma eveneens een nieuwe weg in. In haar toespraak naar aanleiding van de heropening van Alma 3 benadrukte — de sinds vorig jaar eveneens nieuwe — directeur Marleen Verlinden dat Alma meer aandacht wenst te besteden aan de eetpatronen van de hedendaagse jongeren: "Vandaag eet een jongere overal en op elk moment wanneer hij honger heeft." Vandaar ook dat Alma gaat voorzien in een ruimer aanbod en in maaltijden die kunnen meegenomen worden, zonder dat Alma hierdoor een fast-food restaurant wordt.

"Het ombuigen van de *koning friet met mayonaise cultuur* is wellicht een irreële doelstelling, maar dit weerhoudt Alma niet naast de frieten een lekkere en gezonde maaltijd aan te bieden." Ook onderstreepte de directeur de aandacht die Alma blijvend wil gaan besteden aan het dagelijks aanbieden van pasta's en volwaardige vegetarische maaltijden.

Alma onderhandelt momenteel met de universiteit om de ingekorte middagpauzes, die — vooral dan Heverlee — door het semekssysteem tot één uur werden herleid, terug te verlengen met een extra uur. Zo zal

het in de toekomst terug mogelijk worden om bijvoorbeeld in Alma 3 (die over 720 zitplaatsen beschikt) over de middag terug 1600 studenten te bedienen in plaats van de 800 in het huidige systeem. De universiteit moet immers goed beseffen dat het kunnen nemen van een goede maaltijd over de middag een essentieel en noodzakelijk recht is voor iedere student. Een ruime en aangename middagpauze kunnen alleen maar stimulerend werken voor iedere student en de toegenomen druk van het semekssysteem en de begeleide zelfstudie iets helpen afnemen.

Een nieuw Alma-tijdperk is dan ook aangebroken: na de strubbelingen vorig academiejaar, waait een nieuwe wind door de universiteitsrestaurants. Met meer kwaliteitsvolle maaltijden, aangename restaurants en een nog altijd lage prijs (elke dag is er een schotel vanaf 2,15 EUR) keert Alma terug naar zijn essentiële doelstellingen waarmee het in 1954 werd opgericht: een ongedwongen ontmoetingsplaats zijn voor de Leuvense student en het verstrekken van een lekkere, goedkope maaltijd. Nu misschien nog een goed alternatief vinden voor de weinig creatieve namen Alma 1, Alma 2 en Alma 3 die momenteel onrecht aandoen aan de eigenheid van ieder vernieuwd Almarestaurant.

Was je de laatste jaren Alma dan ook een beetje uit het oog verloren, dan is het nu zeker en vast het moment om de studentenrestaurants een nieuwe kans te geven en ze met je bezoek te vereren.

Brecht Speybroeck

«Vandaag eet een jongere overal en op elk moment wanneer hij honger heeft»

Alma 3 werd gebouwd in 1969 door de architecten Pepermans en Felix. In het park van het universitair sportcentrum creëerden ze een modern ogend gebouw dat tot op vandaag zijn leeftijd nauwelijks verraadt. Dit laatste kon evenwel niet gezegd worden van het interieur dat na drieëndertig jaar duidelijk aan vernieuwing toe was. Samen met de nieuwe *cook* was het dan ook meer dan tijd voor een nieuwe *look*: men koos voor koele inox meubels voor de zelfbediening, warm hout voor de stoelen en oranje metalen scheidingswanden. Het resultaat is uniek: men slaagde erin enerzijds ruimte te behouden voor grote groepen

evident in een zich steeds uitbreidend horekalandschap dat ook qua prijs de concurrentie met Alma begon aan te gaan. Samen met een slecht bestuur zorgde dit voor niet al te rooskleurige resultaten.

Aktie en gezonde zelfreflectie drongen zich dan ook op teneinde het voor studenten noodzakelijke voortbestaan van Alma te garanderen. De invoering van het nieuwe koncept was hierbij een eerste goede stap. De keuze om voortaan de studenten- en personeelskaarten te gaan controleren en tweede: hierdoor wordt er voor gezorgd dat Alma in de toekomst een duidelijk zicht krijgt van hoeveel studenten, hoeveel

Meisjes en wetenschap in Leuven-West

Taags na de plechtige opening van het academiejaar aan de KU Leuven, begon ook de Kortrijkse afdeling van onze universiteit aan het nieuwe jaar. De Kulak wil zich profileren als een jonge en dynamische instelling in West-Vlaanderen. Dit vertaalt zich nu ook in de inschrijvingscijfers, die de laatste jaren weer in stijgende lijn gaan.

Een hemelsbreed verschil was het, maandag in Leuven en dinsdag in Kortrijk. De academische openingszitting in Leuven beklemtoonde, zoals gewoonlijk, de status van onze Alma Mater in het Vlaamse en internationale onderwijslandschap. Een statische bedoening dus, met ettelijke toespraken waarvan de politiek-institutionele inhoud primeerde. Niets daarvan in de Kortrijkse stadschouwburg. Het gebeuren werd er zelfs opgevrolijkt door studentikoze dansjes en liedjes.

'Meisjes en wetenschap' was de rode draad doorheen de academische zitting. Drie vrouwelijke onderzoeksters kwamen hun passie voor de wetenschap toelichten, een interessante aanpak die leidde van nanoelektronika over Zuid-Amerikaanse literatuur tot klinische geneeskunde. Vooral de toespraak van professor Nadia Lie werd door de aanwezigen bijzonder gesmaakt.

In een literair sterk uitgewerkte speech hekelde ze de steeds groter wordende inspanningen die van het professorenkorps worden verwacht. Administratie, begeleiding van thesisstudenten en dergelijke zorgen ervoor dat er nauwelijks nog tijd overblijft voor wetenschappelijk onderzoek. "En voor u het beseft, heren rectoren, zult ook u verwaasd staan kijken, naar wat er allemaal niet is: geen studenten op de banken, geen professoren met het krijt.

Geen boeken op de planken, geen topuniversiteit."

STUDENTEN

Terwijl de aanwezigheid van studenten op de opening in Leuven beperkt blijft tot een aantal occasionele Loko-vertegenwoordigers, waren de studenten in Kortrijk massaal aanwezig. Namens de studenten mocht preses Kurt Devroe het woord nemen. Hij schetste nog eens het eigen karakter van de Kulak, en de belangrijke rol die studenten aan deze instelling spelen. Ook riep hij de studenten op zich nog meer te engageren in het sociale leven aan de Kulak.

Uiteraard kwamen ook rector Oosterlinck en campusrector Piet Vanden Abeele aan het woord. Oosterlinck besprak, net als de dag ervoor in Leuven, enkele aspecten van het Amerikaanse hoger onderwijs. Vanden Abeele, sinds vorig jaar aan het hoofd van de Kortrijkse dochteruniversiteit, blikte vooruit naar de nabije toekomst van zijn instelling. Een van de projecten die op stapel staan, is het doortrekken van de zogenaamde 'spina', de centrale gang en ruggengraat van de campus. Om dit te realiseren is men nog op zoek naar sponsors die een aantal centimeter willen financieren.

De Kulak is een kleinschalige kandidatureninstelling, en dat heeft natuurlijk een aantal voordelen. Sinds Piet Van den Abeele campusrector is, tracht de Kulak zich meer en meer te profileren als een jonge, dynamische instelling, met goede contacten tussen proffen en studenten, meer individuele begeleiding van studenten, hogere slaagpercentages. De aantrekkingskracht

(foto archief)

van de Kulak lijkt inderdaad te groeien, wat zich vertaalt in de inschrijvingscijfers. Dit jaar vertoont vooral het aantal studenten economie en rechten een opmerkelijke stijging.

VERBEELDING

Ook bij het verderzetten van hun studies in Leuven blijft er tussen de oud-Kulakkers een speciale band bestaan. Daarom werd een aantal jaar geleden de 'Young Kulak Alumni' (YKA) opgericht. Frédéric de Grave, oud-Kulakpreses legt uit: "YKA is een onderdeel van de Kulak Alumni. Wij doen vooral inspanningen om Kulakkers van de laatste tien jaar samen te brengen, vooral in Leuven. Vanaf dit jaar organiseren we een keer per maand een activiteit in kafee De Verbeelding, waar leden ook korting krijgen op pintjes. Ook zijn er de 'terugkomdagen' en leggen we bij speciale gelegenheden bussen in tussen Leuven en Kortrijk, bijvoorbeeld voor een cantus of voor de vierentwintigurenloop."

De Leuvense Overkoepelende Kringor-

ganisatie (Loko) tracht sinds kort ook de banden met de Kortrijkse studenten nauwer aan te halen. In vroegere tijden had Loko nauwelijks contact met het Kulak-presidium, maar daar komt stilaan verandering. Sinds vorig jaar is de Kulak officieel opgenomen in de structuren van Loko, en kunnen de Kortrijkse studenten dus mee de standpunten van de Leuvense studentenbeweging bepalen.

Het is nog verre van duidelijk welke rol mini-instellingen als de Kulak in de toekomst van het Vlaamse hoger onderwijs zullen kunnen spelen. Zo is het onder meer niet zeker of de Kulak na de Bologna-hervormingen ook het derde bachelorjaar zal kunnen aanbieden. In Kortrijk werd alvast vol entoesiasme het startschot gegeven voor het achtendertigste academiejaar. "We're the best, simply the best," klonk het bij Vanden Abeele bescheiden.

Tijl Vereenooghe

Kulak: www.kulak.ac.be;

Young Kulak Alumni: <http://go.to/yka/>

KRINGLOOPCENTRUM

SPIT
KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

**ALLES WAT JE KOT NODIG
HEEFT !!!**

Nu in een leuke en nieuwe winkel

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

016/26.09.21

Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

C A F E

ORIENT

oude markt 15 - 3000 leuven

Van ons ontvang je alvast een klein introductiegeschenk. Met deze bon krijg je een GRATIS Maes-pils* in café Oriënt.

* van 23/09 tot 15/10/2002

In Leuven zijn er meer cafés dan dagen in een academiejaar. Café Oriënt heeft evenwel een eigen gezicht.

Regering onder vuur

Tet werkelijke cordon sanitaire ligt rond CD&V. Dat zegt althans Pieter De Crem (CD&V) die zich op het kopstukken debat van CDS-Leuven liet opmerken. Men kan het onstuimige parlementslid veel verwijten, maar niet dat hij geen oppositie voert.

"We hebben nog een probleem met de perceptie, maar het alternatief is voorhanden," zei een entoesiaste De Crem bij aanvang van het debat. Kernelement van dat alternatief is het CD&V-veiligheidsplan. Daarin zouden harde maatregelen tegen jeugdkriminaliteit zijn uitgewerkt.

Agalev en sp.a lieten zich de kaas niet van het brood eten. Bruno Tobback (sp.a) counterde De Crem met de stelling dat "er niets links is aan overvallen en diefstallen". Minister Jef Tavernier (Agalev) verzekerde dat er binnen afzienbare tijd een degelijk jeugdrecht komt. Dit kon Geert Bourgeois (N-VA) en Filip Dewinter (Vlaams Blok) echter niet overtuigen. Zij vrezen dat een Waals veto het dossier zal blokkeren.

De Crem had nog meer kritiek in petto. Hij had de raad die Luc Van Der Kelen zondag in 'De Zevende Dag' meegaf goed in zijn oren geknoopt: geen gezeur over de partij meer, wel oppositiewerk. De Crem verweet paars-groen een "anti-landbouwbeleid" te voeren en meer dan nodig in *Café Di Rupo* te vertoeven.

PRINCIPES

Hierop had de meerderheid geen reactie klaar. Maggie De Block (VLD), die partijvoorzitter Karel De Gucht verving, wist van geen hout pijlen maken. Ook Tobback negeerde de kritiek. Hij trachtte vooral op

eigen terrein — afschaffing van het kijk- en luistergeld, openbaar vervoer — te spelen.

AANVAL

Bourgeois hekelde de houding van Agalev ten aanzien van de nieuwe kieswet. "Ik dacht dat Agalev een partij van principes was en niet van personen," schertste de N-VA-voorzitter. De Crem sprong hem bij en toonde aan dat ook Verhofstadt zijn principes verloochent. De Block ging daar niet mee akkoord, maar gaf toe dat de

premier "ouder en wijzer geworden was".

De discussies tussen meerderheid en oppositie verstomden toen het thema Irak werd aangesneden. Iedereen was het er min of meer over eens dat een aanval op dit moment onaanvaardbaar is. En als er ooit een aanval komt, dan is daar een VN-resolutie voor nodig. De Amerikaanse dreigingen lijken, anders dan in Duitsland, bij ons geen invloed te zullen hebben op de verkiezingscampagne.

Maarten Van Craen

DE WAAKHOND

Top of flop?

De nieuwe kieswet draagt bij tot een verdere personalisering en mediatisering van de politiek. De meerderheid mag over deze kritiek zeggen wat ze wil, we gaan ongetwijfeld die richting uit. Dus is het interessant te evalueren hoe de zogenaamde toppolitici voor de dag kwamen op het kopstukken debat van CDS-Leuven.

Agalev lijkt aan het aftreden van Magda Aelvoet weinig schade over te houden. Integendeel zelfs. Wie Jef Tavernier dinsdag bezig zag, vroeg zich wellicht af waarom deze man niet eerder een ministerambt aangeboden kreeg. Zijn rust, sereniteit en realiteitszin doen het beeld van de naïeve Agalev'er definitief naar de geschiedenisboeken verdwijnen.

De VLD, nota bene de partij met het grootste aantal kopstukken, dacht het zich te

kunnen permitteren met een invaller te spelen. Maar het liep slecht af. Maggie De Block heeft misschien wel inhoudelijke kwaliteiten, in een debat komt zij er niet aan te pas. Om de terminologie van een bevoorrecht waarnemer te gebruiken: zij kan met moeite in derde klasse aantreden.

Ook bij sp.a kon niemand van de echte tenoren zich vrijmaken. De 'vier musketiers' zijn wellicht te druk met de partijvernieuwing bezig. Bruno Tobback liet het alleszins niet aan zijn hart komen. Hij greep zijn kans om aan te tonen dat sp.a meer in huis heeft dan vier teletubbies. Hiermee zette hij de Knack-journalisten Piryns en van Humbeek eens goed op hun plaats.

VUURWERK

Als er van iemand vuurwerk verwacht werd, dan was het wel van Pieter De Crem. Het fel geplaagde CD&V-parlementslid stelde niet teleur. Eindelijk werd de meerderheid eens inhoudelijk bestookt. Maar de sterkte van De Crem is meteen ook de zwakte van CD&V. Als iemand van de rechtervleugel kritiek uitoefent, wordt hij meteen teruggesloten door de linker-vleugel, en omgekeerd. Uitspraken als "aan

Kopstukken debat LVS

Het Liberaal Vlaams Studentenverbond organiseert dinsdag 1 oktober een debat in aula PDS. Met: Karel De Gucht (VLD), Eric Van Rompuy (CD&V), Jos Geysels (Agalev), Geert Bourgeois (N-VA) en Gerolf Annemans (Vl. Blok). Moderator: Ivan De Vadder (VRT). Toegangspreis: 2,5 euro. Achteraf gratis vat.

primair anti-Amerikanisme doe ik niet mee" en "de boodschap (over de voorzitter, mvc) werd goed ontvangen" deden menig CDS-lid de wenkbrauwen fronsen.

Het Vlaams Blok werd voor het eerst in jaren vertegenwoordigd door Filip Dewinter. De hardliner heeft 'grote kuis' gehouden in zijn woordenboek en mag nu ook het grote publiek toespreken. Men kan er niet om heen dat Dewinter oratorisch talent heeft, maar dat hij overal zijn clubje supporters mee naar toe neemt, is toch een teken van zwakte.

Bourgeois had al gescoord nog voor het debat begonnen was. Het feit dat hij wel en Anciaux niet uitgenodigd was, bezorgde de N-VA-voorzitter een zoveelste morele overwinning. In de discussies was Bourgeois vooral zichzelf: scherp en zakelijk.

Vooruitkijkend naar het volgende debat hopen we voor het LVS dat haar moederpartij zich de moeite getroost om een deftige debater af te vaardigen. Na de interessante activiteiten van vorig jaar heeft de vereniging immers een reputatie hoog te houden. De VLD mag het LVS niet in de steek laten. Of mijdt na Stefaan De Clerck nu ook Karel De Gucht het publieke debat?

(mvc)

Kort Nieuws!

Kandidaturen van informatica-opleidingen kunnen beter

Het aandeel traditionele wetenschapsvakken in de kandidaturen van de informatica-opleidingen moet verminderen. Dat staat in het rapport van de visitatiecommissie van de Vlaamse Interuniversitaire Raad. Die commissie lichtte vorig jaar de opleidingen informatica, toegepaste informatica en computerwetenschappen aan de Vlaamse universiteiten door.

Niets dan lof voor het nivo voor van de opleidingen, maar de lage slaagsijfers zijn een reden voor bezorgdheid. Slechts één derde van de eerstejaars informatica komt zonder kleerscheuren het jaar door. Het aantal studenten dat informatica studeert, is overigens de afgelopen tien jaar meer dan verdubbeld, wat ongetwijfeld te maken heeft met de grote boom die de sector heeft gekend.

De visitatiecommissie geeft ook de suggestie mee om de communicatieve vaardigheden van de studenten informatica te verbeteren. Een informaticus moet immers later op een heldere manier aan niet-technici een probleem kunnen uitleggen. Ook de kennis van het Engels en andere vreemde talen moet meer aandacht krijgen, vindt de commissie.

Stad wil dat unief kotentekort oplost

Burgemeester Louis Tobback liet vorige week verstaan dat de enige langetermijn-

oplossing voor het nijpende kotentekort in Leuven erin bestaat dat de KU Leuven in het kader van publiek-private samenwerking zelf studentenkamers aanbiedt. Zo zou de universiteit ook zelf de markt kunnen reguleren.

Ook op korte termijn wil de stad een helpende hand reiken om de veiligheid van studentenkamers te waarborgen, maar de stad wil niet weten van een versoepeling van de kotenstop. Integendeel, de stad wil de strijd tegen de illegale koten opvoeren. Vorige week raakte nog bekend dat een eigenaar uit Heverlee voor de rechter zal worden gedaagd omdat hij zijn atelier had omgebouwd in studentenkamers.

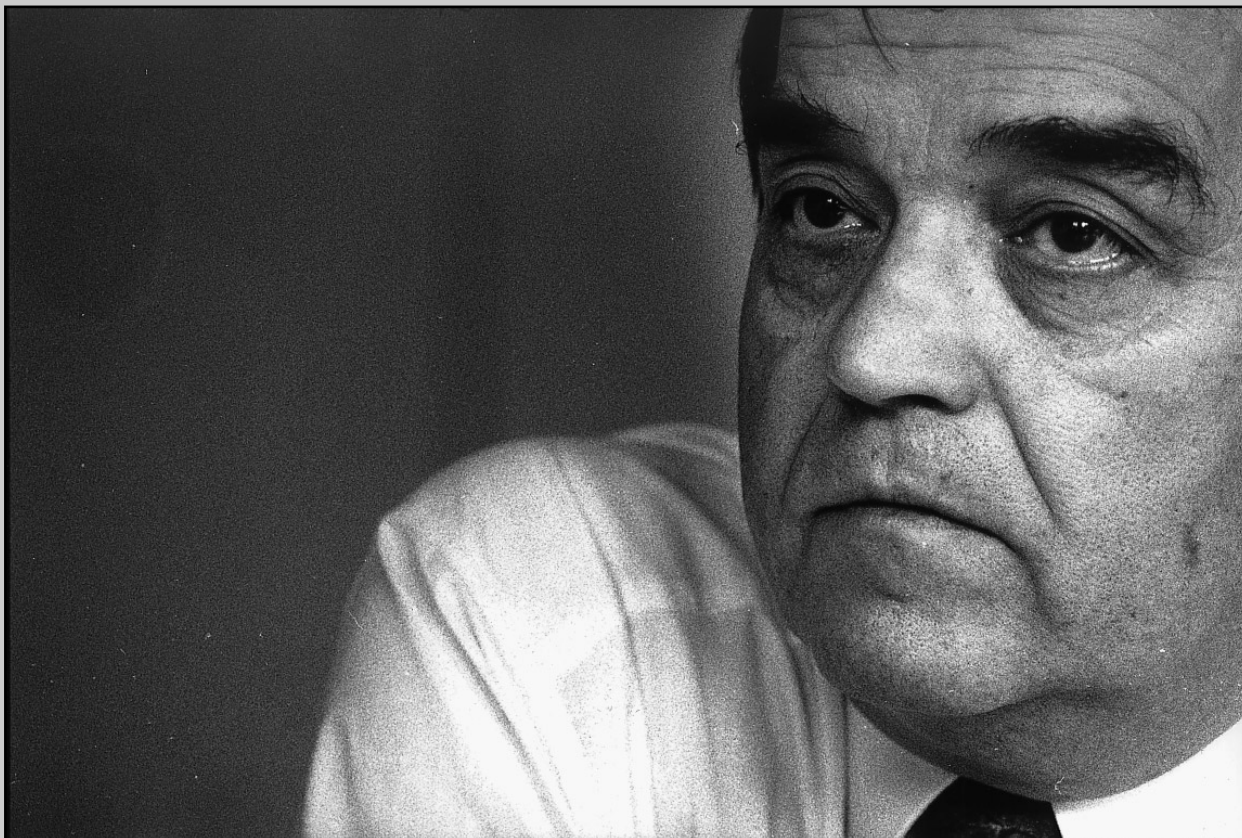
Tegelijk wil de stad Leuven zijn licht opsteken bij de collega's van de gemeenteraad van Gent waar er reeds een reglement zou bestaan dat regelt waar studentenkamers kunnen en waar niet.

Niet alle studenten krijgen toegang tot persdatabank

Mediargus, een initiatief van de Vlaamse dagbladuitgevers, wil haar persdatabank openstellen voor 40.000 studenten. Die kunnen on-line alle Vlaamse kranten en de meeste nieuwsmagazines raadplegen en opzoekingswerk doen in het archief. Met deze stunt kunnen de studenten kennis-

maken met de digitale vorm van persopvolging. Tegelijk hoopt Mediargus dat deze studenten later hun diensten in een professioneel kader verder zullen gebruiken.

Het initiatief is echter enkel beschikbaar voor de studenten van de universiteiten van Brussel en Antwerpen en een hele rits hogescholen, waaronder de KH Leuven. De universiteiten van Gent en Leuven doen niet mee, omdat die naar eigen zeggen geen plaats hebben gevonden in hun budget om aan dit project deel te nemen.

“Voor fundamentele discussies was er geen tijd”

Fe kunt haast geen krant meer open slaan zonder met de hervormingen in het hoger onderwijs rond de oren te worden geslagen. Hoog tijd om het Lokovolkje, dat ons pretendeert te vertegenwoordigen, op de rooster te leggen met een aantal prangende vragen.

Veto: *Bij de opening van het academisch jaar hebben de studenten eigenlijk over zichzelf gespecht. Waarom was dit nodig?*

Filip Charlier (Kringraad): «In de open algemene vergadering van de kringen bleek dat er nood was om onszelf te plaatsen in het kader van de KU Leuven. De universiteit kon of wilde niet langer zien wat wij deden, dus daarom brachten we de verhouding tussen de studenten en de academische overheid in de aandacht.»

«De universiteit weet immers niet altijd wat de studentenkringen allemaal doen, of kijken niet verder dan de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). We wilden duidelijk maken dat Loko niet kan bestaan zonder die kringen en de vele activiteiten die ze ontwikkelen.»

«We hadden daarbij niet de bedoeling om een superkritische of aanvallende tekst te schrijven, omdat we merkten dat zoiets niet altijd even goed in de smaak viel. We kozen voor een inhoudelijke boodschap boven wat scheenschopperij.»

Veto: *Is hierop veel reactie gekomen?*

Filip: «Op de receptie achteraf liet de rector verstaan dat hij tof vond dat we het eens op een andere manier hadden aangepakt. Hij heeft ook beloofd dat we binnenkort eens zullen samenzitten om de gezamenlijke verwezenlijkingen van de studenten en hemzelf op te sommen. De tekst vormt een goed vertrekpunt voor samenwerking, zoals we ook bijvoorbeeld op de academische raad al een paar jaren van aanpak zijn veranderd.»

«Een konstruktieve houding dus, maar geen ja-knikkerij. Voor een aantal punten moeten we nog steeds op de barrikaden gaan staan, maar op andere punten kunnen we meer bereiken via samenwerking.»

Jurgen Smekens (Sociale Raad): «Ook vanuit Sociale Raad is er de laatste jaren een tendens om meer te gaan samenwerken.

Daarbij vinden we het vooral belangrijk om terug naar de basis te gaan, zoals het personeel bij de sociale voorzieningen. Vroeger hielden we ons teveel bezig met de voorzitters en de directeuren, terwijl we met het personeel de problemen kunnen bekijken zonder een politieke houding te moeten aannemen. Dan is het ook minder snel nodig om tot acties over te gaan.»

Veto: *De studentenbeweging zal dus niet zo snel meer betogen?*

Filip: «Als we op straat komen, dan doen we dit graag met de goede argumenten en nadat we de verschillende actoren hebben kunnen beluisteren. Vroeger kwam men misschien eerst op straat en begon men pas daarna na te denken.»

Jurgen: «De voorbije jaren zijn er trouwens wel regelmatig acties geweest, maar was de aanhang meestal vrij klein. Ik denk dat het daarom belangrijk is om zoveel mogelijk de individuele student bij de acties te betrekken. Soms lukt dit ook, zoals bij de invoering van de semestereksamen of de fuifzaalproblematiek, maar andere thema's worden al te vaak als een *ver-van-mijn-bedshow* ervaren, waarvoor men denkt dat het dan maar aan anderen is om actie te ondernemen.»

Filip: «Studenten zeggen soms: “Jullie moeten op straat komen”. Ze gebruiken dus niet ‘wij’. Woorden kunnen veel studenten wel maken, maar als het op daden aankomt, geven de meeste studenten niet thuis. Als je dan precies zegt wat je allemaal doet, dan reageren ze dat allemaal niet wisten. Betogingen spreken natuurlijk iedereen aan, maar al het andere werk wordt vaak vergeten.»

Jurgen: «Er is vooral een klimaatverschil. Tijdens de vorige decennia zij nu eenmaal een aantal grote zaken gerealiseerd. Het komt er nu op aan ervoor te zorgen dat deze dingen kunnen worden gehandhaafd en verbeterd.»

GEMATIGD

Veto: *Is die grote strijd voor de ‘demokratisering van het onderwijs’ dan omgevormd in een strijd voor behoud van verworven rechten?*

Jurgen: «Er zijn zeker nog strijdpunten. Kijk maar naar het huisvestingsprobleem. Iedere kost die de student moet maken —

eten, mobiliteit, cursussen — zijn nieuwe barrières. Die moeten we zoveel mogelijk opheffen. Door de Bolognaverklaring en de internationalisering moeten we ook de reiskosten in Europa betrekken in dat plaatje. In de hogere regionen van de KU Leuven is dat beseft nog niet goed doorgedrongen.»

Filip: «Ik gebruik niet graag het woord ‘demokratisering’, omdat de inhoud moeilijk te vatten is. Toch denk ik dat we er het allemaal over eens kunnen zijn dat we streven naar een zo goed mogelijk onderwijs dat zo weinig mogelijk geld kost voor de student zelf.»

«Door al de dossiers en hervormingen die op ons afkomen, hebben we echter te weinig tijd om ons nog eens te bezinnen over de manier waarop we dat onderwijs kunnen blijven invullen. We hebben ons vooral moeten bezighouden met ad hoc-oplossingen, terwijl er voor de fundamentele discussie over de democratisering van het onderwijs geen ruimte meer is.»

Veto: *Gaat het te snel voor de studenten?*

Jurgen: «We zien toch dat bij een aantal dossiers wat meer tijd heel wat problemen had kunnen vermijden. Denken we aan de semestereksamen, waar wij voorstander waren van een jaartje uitstel. Op diverse vlakken zijn er nu toch problemen geweest met de invoering.»

Filip: «Dat moet ook de rol zijn van de studenten: op de vele vergaderingen waar we zitten aan de orde stellen dat overhaaste beslissingen haast nooit goede beslissingen kunnen zijn. Onze strategie is ook om eerst via interne

gesprekken een probleem te benaderen en er pas dan mee naar de buitenwereld te gaan. Dat legt ook een goede basis voor samenwerking.»

Veto: *Leiden al die goede bedoelingen wel tot resultaat?*

Filip: «Goede vraag. Op het vlak van de Permanente Onderwijscommissies (POC's) loopt het tegenwoordig meestal vlot. Hoe hoger het nivo in de universiteit echter, hoe minder er rekening wordt gehouden met de mening van de student. Het is een evolutie die op langere termijn moet plaatsvinden, om van medewerking naar samenwerking te gaan. Ook via informele contacten en een gematigde toon, kunnen we meer bereiken.»

“Geen voorstander van het Amerikaans model”

Veto: *De plannen van André Oosterlinck om van Leuven een topuniversiteit te maken, worden steeds duidelijker. Kan de rector hiervoor rekenen op de steun van Loko?*

Jurgen: «Ik denk dat de definitie van ‘topuniversiteit’ van de rector toch wat verschilt van de onze. Hij kiest voor een universiteit waar enkel de rijke studenten met de juiste capaciteiten kunnen studeren, terwijl wij vinden dat iedereen aan de universiteit moet kunnen beginnen studeren, van welke sociale klasse men ook afkomstig is.»

Filip: «Voor Kringraad is een topuniversiteit een universiteit die een goede wetenschappelijke basis van diverse domeinen geeft aan zijn studenten. Er moeten ook voldoende kansen zijn om naar het buitenland te gaan. De KU Leuven mag zich niet alleen een topuniversiteit noemen op basis van het onderzoek of het aantal publikaties, maar moet ook kwaliteitsvol onderwijs aanbieden aan alle studenten.»

Veto: *Oosterlinck verwees naar Amerika waar niet de rijksten, maar wel de besten worden toegelaten tot de topuniversiteiten. Wat is er mis met dat uitgangspunt?*

Jurgen: «Hoe beoordeel je wie de besten zijn? Een sociale achterstand kan immers ook een onderwijsachterstand inhouden zodat die jongeren geen kans hebben in ingangsproeven. Iedereen zou op achtien

Filip Charlier

jaar op eenzelfde nivo moeten kunnen beginnen, wat dus inhoudt dat ook al in het basisonderwijs er voldoende kansen moeten worden geboden.»

Veto: *Tijdens de bachelorfase heeft dan toch iedereen de kans zijn talenten te bewijzen. Wat is*

dan het probleem om de instroom tot de master in Leuven te beperken tot zij die zich bijvoorbeeld onderscheiden hebben?

Filip: «Ik denk dat iedereen de kans moet krijgen een master te beginnen. Om nu het voorbeeld van geneeskunde te nemen waar

een aantal specialisaties bestaan. Daarvoor bestaat nu ook al een beperking en toch zie je dat niet iedereen uiteindelijk tevreden is met zijn keuze, waardoor ze geen andere specialisatie kunnen beginnen. We weten dat het onderwijs duur is, maar selectie zie ik toch niet zitten.»

Jurgen: «Daarenboven is het zo dat er tijdens de bachelorfase ook bepaalde sociale omstandigheden kunnen zijn die het onmogelijk maken om zich als uitstekende student te profileren. Denken we maar aan werkstudenten, studenten met een ziekte, enzovoort.»

Veto: *Hoe staan jullie tegenover financiering van universiteiten door het bedrijfsleven?*

Jurgen: «We moeten ook opletten dat bepaalde richtingen niet achtergesteld worden. Nu wordt er vooral geïnvesteerd wegens het onderzoek in de eksakte wetenschappen. En zo kan het zijn dat er in de fakulteit wetenschappen veel meer mogelijkheden bestaan om te doctoreren dan in de fakulteit letteren bijvoorbeeld. Daarom moet ook de universiteit oog hebben voor die richtingen die misschien vanuit de markt minder interessant zijn. Wij zijn dus geen voorstander van het Amerikaans model.»

Ik ben optimistisch.»

Jurgen: «Ook wij kiezen voor meer informele contacten. Op veel vergaderingen hebben de academische overheid, het personeel en de studenten elk een derde van de stemmen. Daarom praten we ook met het personeel, hoewel we natuurlijk ook wel weten dat zij een eigen agenda te verdedigen hebben. Toch proberen we vertrouwen te wekken bij de anderen.»

Filip: «We weten ook wel dat je niet steeds altijd alles zult krijgen wat je vraagt. Soms moet je geven en nemen omdat je met een alles-of-nietshouding ook niet veel kunt bereiken. Dat zien we nu vooral op de lagere nivo's. Zo werd bij ons in de fakulteit

geneeskunde het studentenvoorstel voor de jaarindeling haast integraal overgenomen.»

Veto: *Als informele contacten primeren, is het dan belangrijk dat er meer studentenvertegenwoordigers in de diverse raden en organen zetelen?*

Filip: «Het is een symbolische kwestie, maar het is natuurlijk belangrijk dat de studentenvertegenwoordigers uit diverse jaren en richtingen kunnen komen om zo het hele opleidingsaanbod te omvatten. Toch primeert de kwaliteit boven de kwantiteit, meen ik. Op de volgende academische raad zal ik daarom ook nog eens duidelijk verwoorden hoe wij als studentenvertegenwoordigers ons mandaat hebben gekregen.»

KAT

Veto: *Dat mandaat wordt in Leuven gegeven via getrapte verkiezingen. Levert de verkiezing van studentenvertegenwoordigers door de kringpresidia wel voldoende representativiteit op?*

Jurgen: «Ik geloof in ons systeem van getrapte democratie omdat je daarmee meer studenten bereikt dan via rechtstreekse verkiezingen waar weinig studenten op afkomen. Uiteindelijk is Loko ook een open organisatie waar iedereen zijn zegje kan doen. We zien wel dat niet iedereen de weg naar ons vindt en daaraan zullen we sterk moeten werken.»

Filip: «De rechtstreekse inspraak van de individuele student is in ons systeem inderdaad klein. Stel dat je met rechtstreekse verkiezingen zou werken, hoe kun je er dan voor zorgen dat alle kandidaten zich voorstellen in heel Leuven? Dat zou een zeer tijdrovende activiteit zijn. Het zou ook meer een populariteitstest zijn dan een echte inhoudelijke keuze. De mensen uit de kringen hebben meer inzicht in wie geschikt zou zijn voor een functie, aangezien de kringen ook het hele jaar door met de problemen bezig zijn.»

Jurgen: «Het is ook zo dat de studentenvertegenwoordigers niet alleen de

huidige generatie studenten moeten vertegenwoordigen, maar ook oog moeten hebben voor de belangen van de toekomstige generaties.»

Veto: *Loko staat of valt bij het engagement van de studentenkringen. Hoe is het daarmee gesteld?*

Jurgen: «Ik geef toe dat niet alle kringen even actief zijn binnen Loko, maar dat is dan ook één van onze grootste prioriteiten. Vooral kleinere kringen hebben moeite om mensen af te vaardigen. Daarom stappen we ook zelf naar ze toe.»

Filip: «We mogen de kringen die steeds hun kat sturen, zeker niet links laten liggen. Vaak

“We zouden het video conferencing-netwerk van de KU Leuven willen gebruiken om met de hogeschoolstudenten te communiceren.”

is het meer onwetendheid dan desinteresse. Dat is een probleem dat we ook binnenkort binnen Kringraad zullen bekijken.»

Veto: *Aan de horizon doemt dan nog eens de associatie op. Zal dit aanpassingen vergen van de studentenkoepels?*

Filip: «Het grootste probleem waarmee we gekonfronteerd worden, is de regionale verspreiding van de associatie. Ik hoor graag pleidooien voor video conferencing, maar dan moet de KU Leuven ons ook de middelen ter beschikking stellen om op een effectieve manier met onze partners in de associatie te communiceren. De technologie hebben ze al in huis, dus waarom zouden wij dan geen gebruik mogen maken van netwerk.»

Jurgen: «Onze vraag is dat vooral de sociale voorzieningen uit het takenpakket van de associaties worden gehouden. Het zou immers totaal niet logisch zijn om volledig parallelle netwerken van sociale voorzieningen te gaan oprichten in Vlaanderen. Je kunt geen Alma neerpoten

in Gent voor die ene hogeschool uit onze associatie. Daarom moeten de sociale voorzieningen regionaal worden beheerd.»

Veto: *Wanneer zullen we de studenten de echte, konkrete effecten van de associaties merken?*

Jurgen: «Ik denk dat dit een werk zal zijn van lange termijn. Het zal misschien zelfs tientallen zal duren voor het onderscheid tussen hogescholen en universiteiten zal verdwenen zijn.»

Filip: «In de beginfase zal er vooral veel moeten geïnvesteerd worden in het aanbieden van een zo volledig mogelijke informatie aan de studenten over de studeermogelijkheden, de kansen om uit- of door te stromen, enzovoort. Ik denk dat het toch wel een vijftiental jaren zal duren voor iedereen een duidelijk zicht heeft over de mogelijkheden. Dat moet ook een strijdpunt worden voor de studentenkoepels.»

Veto: *Zijn er naast de associaties en huisvesting nog specifieke punten die in jullie agenda staan?*

Jurgen: «Ik denk onder meer aan het Psycho-therapeutisch centrum waar sinds kort ook de hogeschoolstudenten terecht kunnen. Dat leidt tot langere wachlijsten, wat toch wel een probleem van onderbemanning oplevert. Veel meer studenten hebben immers nood aan psychische begeleiding.»

Filip: «In samenwerking met de Dienst Universitair Onderwijs (DUO) zullen we een grondige evaluatie maken van de invoering van de semestereksamen. Daarnaast is er de bachelor-masterhervorming, waarbij we nog steeds wachten op een duidelijk dekreet dat ons zal zeggen op welke manier deze diploma's in Vlaanderen zullen worden ingevuld.»

«En voor de rest zullen we afwachten of de KU Leuven misschien weer met één of ander schitterend idee op de proppen komt, waarvoor wij dan een oplossing moeten verzinnen. Dat kan altijd gebeuren.»

**Heleen Dom
Thomas Leys**

*krira@krira.student.kuleuven.ac.be
sora@sora.student.kuleuven.ac.be*

Jurgen Smekens

Leuven maar eens met Mechelen. Zonder studenten zou er ongetwijfeld een hogere criminaliteit zijn in Leuven.»

Filip: «De studenten meer spreiden over de stad kan een idee zijn, maar dan moet ook

de mobiliteit verbeteren en moeten bepaalde buslijnen een betere verbinding aanbieden.»

“Kotentekort geen luxeprobleem”

Veto: *Het probleem van de huisvesting van de Erasmusstudenten is uitgebreid in het nieuws gekomen. Dachten jullie toen niet 'we hadden jullie gewaarschuwd'?*

Jurgen: «We vinden het vooral belangrijk dat zowel de top van de KU Leuven als de stad erkennen dat er een probleem is met de studentenhuisvesting. De onwil van de stad is te verklaren door het feit dat studenten nog altijd geen kiezers zijn en ook geen echte belastingbetalers, ondanks de kotbelasting. Daarom nemen ze ook geen initiatieven.»

«De stad aast nog steeds op de databank met het kotenbestand van de KU Leuven, maar ook dat zal niet alle problemen oplossen. Er zullen altijd wel illegale koten zijn. Ik denk dat het eerder een drogreden is om niets aan het probleem te moeten doen.»

Filip: «Het valt me ook op dat de Huisvestingsdienst van de KU Leuven zelf al lang aan de alarmbel trekt, maar dat rector Oosterlinck het toch aandurft de zaak te omschrijven als een luxeprobleem. Dat toont toch aan dat er nog veel werk aan de winkel is om de geesten aan de top te veranderen.»

Jurgen: «Het is vooral de entoerage rond de rector die we moeten zien te bewerken, want we weten al een tijdje dat de rector

zelf weinig geïnteresseerd is in sociale materies. Dat is natuurlijk op zich ook een interessante strategie.»

Veto: *Wat stellen jullie dan voor als oplossingen?*

Jurgen: «Voor ons moeten er gewoon op middellange termijn meer koten bijkomen. Op die manier kan ook de kamermarkt worden gereguleerd, want nu zit je met stijgende studentenaantallen ook meteen met stijgende huurprijzen. Het overschot moet steeds groot genoeg zijn. Het beste zou zijn dat de KU Leuven zelf deze kamers bijkreëert, maar ook privee-investeerdere moeten hun kans krijgen om goede koten uit te bouwen. De medewerking van de stad is hierbij essentieel.»

«In ieder geval moet je vermijden dat je met situaties zit zoals nu waarbij een aantal kotbazen zich oppermachtig wanen en zonder schroom huurprijzen van 410 euro vragen aan Erasmusstudenten.»

Veto: *Je kunt niet eindeloos koten bijbouwen in het centrum. Voelen jullie er wat voor om bepaalde wijken specifiek voor te behouden aan studenten?*

Jurgen: «Er is geen probleem om naar de buitenwijken te kijken, maar ook in het centrum zelf moet er een voldoende groot aanbod zijn. De studenten zorgen immers voor een verhoogde veiligheid. Vergelijk

“Het publiek is de eigenaar van de handschriften”

Neuven heeft deze dagen de eer gastheer te zijn van wat een kwaliteitskrant “wellicht de grootste tentoonstelling van de miniatuurkunst ooit” noemde. Veto ging er een kijkje nemen, zag dat het goed was en ging prompt een gesprek aan met prof. Jan Van der Stock, docent kunstgeschiedenis aan onze Alma Mater en tevens voorzitter van het organisatiecomité.

Jan Van der Stock: «Mijn taak bestond erin om de vergaderingen van het consortium voor te zitten, partijen te overtuigen en de financiering rond te krijgen. Het inhoudelijk aspekt was de verantwoordelijkheid van mijn collega Bert Cardon, die de keuze van de stukken mee heeft bepaald. Maar inhoud en organisatie lopen natuurlijk samen. De voorbije drie jaar heb ik gereisd en eigenlijk vooral vergaderd.»

Veto: *Kunt u wat vertellen over hoe zo'n tentoonstelling concreet tot stand komt? Ik veronderstel dat bijvoorbeeld het Getty Museum haar stukken niet zomaar uitleent.*

Van der Stock: «Allereerst denk je een concept uit. Vervolgens begint het informeel kontakteren van collega's wereldwijd. Ik zit reeds vijftien jaar in het tentoonstellingswezen, en zodoende bouw je een netwerk van kontakten uit. Ook worden internationaal specialisten gekontakteerd om artikels te schrijven voor de catalogus. Tegelijkertijd, en los van de stukken, wordt met de architect overlegd met betrekking tot de vormgeving, en wordt het nodige geld gezocht. Een heleboel geld. Vooral het transport kost verschrikkelijk veel. De stukken zelf zijn verzekerd voor 7 miljard Belgische frank (zo'n 175 miljoen euro, hd). Die worden dan na de onderhandelingen streng beveiligd naar hier gebracht.

WERELDWIJD

Drie jaar geleden zijn we begonnen met het idee, twee jaar geleden met de concrete uitwerking. Twee jaar werk, dat is de tijd om een thesis te schrijven (*lacht*). In totaal zijn zo'n 400 mensen — drukkers, uitgevers, auteurs, enzovoort — wereldwijd in het project betrokken.»

Veto: *Kunt u nog rustig slapen als u beseft wat voor kapitaal daar onder uw verantwoordelijkheid in het museum ligt?*

Van der Stock: «Of dat nu voor 7 miljard of voor 100.000 frank verzekerd is, dat blijft

mij gelijk. Uiteraard gaat het om veel geld, maar het is vooral de cultuurhistorische waarde van de stukken die belangrijk is. Er liggen daar werken van twaalf eeuwen oud. Het is een enorm grote verantwoordelijkheid. Dan kan je enkel zo goed mogelijk je best doen. Natuurlijk kan er wel iets verkeerd lopen, maar alle maatregelen, vooral met betrekking tot de veiligheid, zijn getroffen. Er is een permanente nachtwacht, en bij alarm staat de Leuvense politie hier in twee minuten, in volle gevechtsuitrusting.»

«Maar we willen de originele stukken tonen, omdat in zekere zin het publiek daar de eigenaar van is. Het is haar patrimonium. Iedereen heeft het recht om dit te zien. Natuurlijk kan je je beperken tot foto's, maar dat is niet hetzelfde, dat zijn slechts afbeeldingen. De mensen moeten de miniaturen daadwerkelijk onder ogen zien. Waarom gaan mensen naar een konsert of naar Rock Werchter, terwijl de klank op CD vaak beter is? Waarom staan zij in een wei te drasjen? Dat is hetzelfde principe: het gevoel, het contact, de uitstraling komt op de eerste plaats. Het gaat om een ervaring.»

SPECIALISME

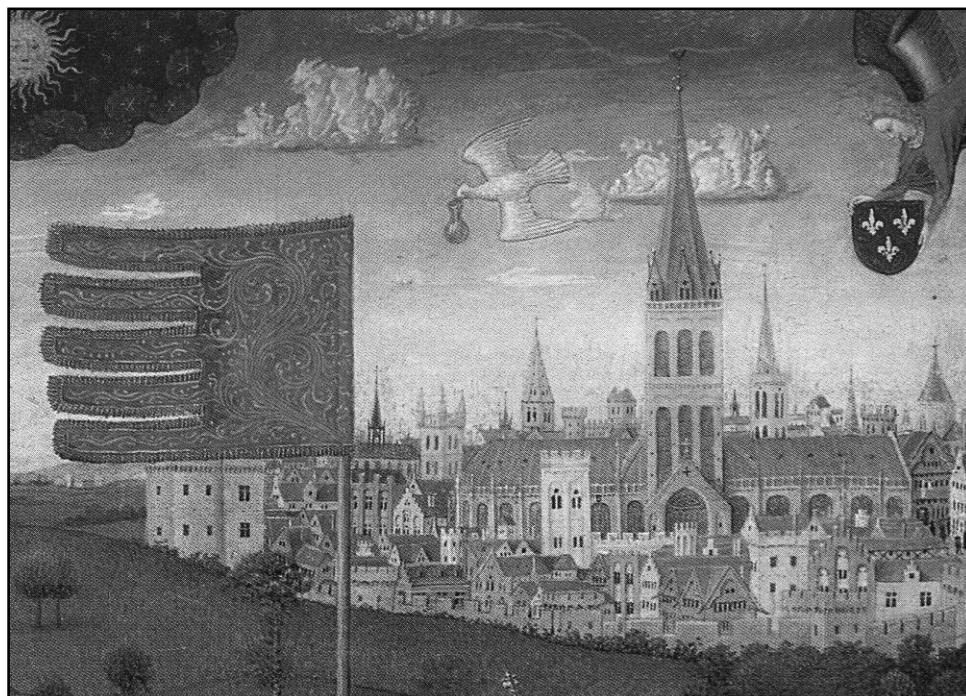
Veto: *U beoogt dan ook niet een publiek van louter historici of vakmensen?*

Van der Stock: «Absoluut niet! Natuurlijk zijn tentoonstellingen vaak een *spin-off* van wetenschappelijk onderzoek, in dit geval de miniatuurkunst. Maar wij tonen het publiek — en dit op een brede manier — de wereldtop van dit specialisme. Het had anders gekund, maar zeker niet beter. En dat

«Ik heb mails gekregen van mensen die euforisch of huilend zijn buitengekomen.»

voor een periode die de ganse Middeleeuwen omspant. Dat is uniek. We zijn uiteraard niet naïef: het blijft een selekt publiek. Maar ik vind dat studenten, en dan vooral die van de fakulteit Letteren, dit moeten bezoeken. Als zij dit niet zien, weet ik niet wat zij hier zitten te doen. Dan moeten ze maar een andere richting kiezen. Eigenlijk richten we ons op iedereen die cultuurhistorisch geïnteresseerd is. Op de tentoonstelling *Vlaamse miniaturen voor vorsten en burgers* in 1997 waren 60.000 bezoekers. Dat is evenveel als Rock Werchter.»

Veto: *Het voorbije jaar was er een golf van belangstelling voor de Middeleeuwen: tentoon-*

stellingen over Jan van Eyck, de Medici, herdenking van de Guldensporenslag. Hoe komt dat, denkt u?

Van der Stock: «Het exotische, donkere karakter van de Middeleeuwen speelt zeker mee. Daarnaast wordt in zekere zin ook het nieuwe millennium als reden aangehaald. Persoonlijk denk ik dat het om een contrast gaat. Deze jachtige, machinale, zappende samenleving staat lijnrecht tegenover de Middeleeuwen. Misschien een cliché, maar het is zo. Er is nood aan verdieping, kontemplatie, rust, beschouwing, dat soort woorden. De Middeleeuwen vormen als het ware een tegengewicht.»

HUILEN

Veto: *Welke indruk of welk gevoel moeten de mensen dan hebben als ze de tentoonstelling verlaten? Trots?*

Van der Stock: «Trots is een gevaarlijk woord. Dat vernauwt vaak het blikveld. Het heeft immers *in se* niets met België of Vlaanderen te maken, maar met het gebied tussen de Rijn en de Noordzee. Maar als men ziet wat men in onze gewesten gepresteerd heeft, dan mag men wel in zekere zin trots zijn. Hoewel we in vergelijking met de Chinese kunst van toen toch tot nederigheid gedwongen worden. Dus die trots moet je relativiseren. Ik hoop vooral eigenlijk op inzicht, entoesiasme. Blijheid, dat is een mooi woord. Ik heb zelfs een paar mails gekregen van mensen die

euforisch of huilend zijn buitengekomen. Als je het laat inwerken, en je bent cultureel geïnteresseerd, dan kan je bijna niet anders.»

DRANGHEKKEN

«De mensen moeten ook beseffen hoe kwetsbaar die sporen uit het verleden zijn. Ik gebruik graag het woord *patrimonium-ekologie*. We moeten ons inzetten om ons patrimonium duurzaam te beheren, te beschermen, net als het milieu. Het gaat immers om ons cultureel geheugen, onze roots. Zonder daarbij aan bloed en bodem te denken. Daarom is ook een goed beleid op middellange en lange termijn erg belangrijk. Minister-president Dewael beweert dat enige grondstof van Vlaanderen onze hersenen zijn. Maar ik ben ervan overtuigd dat dit moet zijn: hersenen en patrimonium.»

Veto: *Dus de tentoonstelling is tevens een oproep?*

Van der Stock: «Zeker. We brengen een prestigieuze verzameling samen, die mede oproept tot een efficiënt patrimoniumbeleid. Zoals ik al zei: het is een fantastisch konsert, een topkonsert. Met dranghekken. Anders wordt je blikvanger misschien doodgeknuft.»

Hannes Dedeurwaerder

MEESTERLIJKE MIDDELEEUWEN IN LEUVEN

Maxi-tentoonstelling over miniaturen

Iedereen die van geschiedenis houdt, of van een goede tentoonstelling tout court, kan nog tot 8 december terecht in het Stedelijk Museum Van der Kelen - Mertens. Daar loopt momenteel *Meesterlijke Middeleeuwen*, een prestigieuze verzameling van net geen honderd miniaturen.

Miniaturen zijn belangrijker dan men op het eerste gezicht zou denken. In de Middeleeuwen vormden ze één geheel met de tekst waarin ze als verluchting werden aangebracht. Woord en beeld dienden de lezer, geletterd of niet, van de waarheid te overtuigen. Luxeuzer, weelderiger versierde boekbanden waren de verpakking van die waarheid. Dat ging van kolossale *psalteria* tot handbijbeltjes. Boeken als statussymbool: de tentoonstelling maakt het overduidelijk.

Het geheel behelst de periode tussen 800 en 1475, twee arbitraire data die respek-

tievelijk staan voor het begin van de karolingische en het einde van de bourgondische tijd, van Karel de Grote tot Karel de Stoute. Daartussen vinden opmerkelijke creatieve evoluties plaats die merkbaar zijn in de miniaturen: kunstenaars gaan vooral in de richting van meer overdaad en ruimtewerking. Hun meesterschap, of dat van de ateliers in onze gewesten, kan men voortdurend met bewondering vaststellen: waarlijk schitterende kleuren (vooral goud), volmaakt ruimtegebruik, vaak amusante details. Bovendien is de invloed van en op de Vlaamse Primitieven in de vijftiende eeuw goed merkbaar.

Wat men niet ziet, vertelt de audiogids die gedurende de rondleiding onontbeerlijk is en vooral tijdgeest en achtergronden van de verschillende stukken degelijk schetst. In de leesruimte kan je op de computer nog eens nagenieten van de miniaturen, maar dan uitvergroot. Zo kan je gemiste details alsnog bewonderen.

OORLOGSCÈNES

De tentoonstelling zelf is traditioneel maar oerdegelijk opgebouwd: ruime, goed belichte kasten, kronologisch ingedeelde zalen (Karolingisch, romaans, gotisch, vijftiende-eeuws) die de evolutie mooi in beeld brengen, en een divers aanbod aan miniaturen. Dit gaat van devote Maria-met-kindvoorstellingen over oorlogsscènes tot middeleeuwse fantasiefiguren en astronomie. Op die manier rekenen de afbeeldingen af met enkele hardnekkige vooroordelen: dat deze periode gedomineerd werd door religieus fanatisme, bijvoorbeeld, of dat men toen niet wist dat de wereld rond was.

Als je tijdens het bezoek even stilstaat bij het feit dat je tussen stukken loopt die miljoenen waard zijn, dan moet je toegeven dat het consortium Artes.Leuven (KU Leuven, Davidsfonds, de tentoonstellingsvereniging van de stad Leuven, en de

provincie Vlaams-Brabant) een krachttoer heeft uitgehaald. Meer dan twee jaar heeft men gewerkt aan het bijeenbrengen van deze handschriften, en alleen al daarom is de tentoonstelling een bezoek waard. De nationale bibliotheken van Londen, Parijs en Brussel, alsook grote Amerikaanse instituten als Pierpont Morgan Library (New York) en het Getty Museum van Los Angeles waren bereid belangrijke stukken uit te lenen.

Elke tentoonstelling, zo weet de historicus, is subjectief, omdat ze — noodgedwongen — slechts een deel van een veel complexer geheel weergeeft. Hier bijvoorbeeld gaat het om de kunst van een kleine elite. Objektiviteit is dus een illusie. Maar in dit geval een heel mooie.

Hannes Dedeurwaerder

Internet: mm.leuven.be
Studenten betalen 6 euro, de audiogids kost 4 euro; de uitgebreide tentoonstellingscatalogus 45,95 euro

"Studeren en 'Tien om te Zien' gaan niet samen"

De aan fakbars verknochte muzikliefhebbers hebben weer een extra reden om in hun geliefkoosde *place to be* enkele pilsjes te nuttigen. Het Leuvense studentengeweld annex pop/rockbandje *InGenius* start immers met een heuse fakbartour. *Kickoff*: dinsdag 8 oktober in Café Délibéré.

In 1999 kwamen enkele ingenieurstudenten op het lumineuze idee om een muziekgroepje op te richten. Drie jaar later blijft van het oorspronkelijke duo enkel Mattias Vermeulen (drums) over. Mede-oprichter en gitarist Beano werd onlangs vervangen door Koen Vrancken (lead guitar). Ondertussen vervulde Jeroen Van Ham (lead singer) en Sara Asselbergs (bass guitar) *InGenius*.

PRIMEUR

Van 8 oktober tot 2 december teistert *InGenius* meerdere Leuvense fakbars. Met een mix van covers en eigen werk moet het studentenpubliek eraan geloven. Het concept van de fakbartour wordt door Jeroen en Mattias bestempeld als een primeur.

Mattias: «Het idee is vorig jaar ontstaan, maar het verwaterde. In september 2001 wilden we eraan beginnen, maar dat bleek te laat om nog alles op poten te krijgen vòòr het academiejaar van start ging.»

Jeroen: «Dit jaar zijn we er al begin augustus aan begonnen.»

Mattias: «We hebben veel respons gekregen. Alles is onmiddellijk in orde geraakt. Het vergde wel wat administratief werk.»

Jeroen: «Van de dertien fakbars waarmee we contact hebben opgenomen, toonden er tien onmiddellijk interesse. Wegens de semeks staat het laatste optreden gepland de tweede december. We moeten ook nog studeren.»

Mattias: «Misschien kunnen we volgend jaar wel alle fakbars doen. De fakbartour 2003!»

Jeroen: «We hebben ook wel gekeken naar de grootte van de fakbars. Van de tien geïnteresseerde fakbars hebben we de acht grootste gekozen. Nu ja, niet alleen de grootte hebben we in overweging genomen, ook de ambiance die er is.»

AMBIANCE

Om op elkaar ingespeeld te raken, sloeg *InGenius* aan het coveren. Het leverde enkele verrukkelijke en soms bizarre combinaties van *setlists* op. Op de optredens kan het van *Paint it black* van *The Rolling Stones* tot *Meisjes* van *Raymond van het Groenewoud* gaan, of van het *James Bond* theme tot *Thunderstruck* van *AC/DC*. Dit alles wordt gespekt met eigen nummers van hun debuutcd *Special Agent*. Ambiance wordt het sleutelwoord van de fakbartour.

Jeroen: «We proberen een mix van covers en eigen werk te brengen. We spelen voornamelijk covers, maar we pikken er eigen nummers uit. De nadruk ligt wel op de covers en de ambiance.»

Mattias: «We willen ook laten zien dat we niet het zoveelste covergroepje zijn, maar dat we ook meer in onze mars hebben.»

Jeroen: «Na het optreden gaan we ook onze cd, die we in eigen beheer uitgebracht hebben, voor vijf euro verkopen. Er staan een achttal nummers op. De cd is ondertussen al twee jaar oud, en we zijn nu aan nieuwe nummers aan het werken.»

Mattias: «Als mensen ons kennen, is het meegenomen. Het is leuk om te horen als iemand op je toestapt om te zeggen dat ze ons kennen en appreciëren. We willen dat de mensen die ons gehoord hebben

terugkomen voor de ambiance.»

PROFESSIEEEL

InGenius begint niet in de eerste plaats aan de fakbartour om een platencontract in de wacht te slepen. Onder het grijsgedraaide motto 'Door studenten, voor studenten' wordt het Leuvense studentennachtleven wat opgefleurd. Wel wordt er aan gedacht om een cd professioneel op te nemen.

Mattias: «We hebben ooit eens Tony de Block, een producer opgebeld. We hebben met hem wat gepraat in zijn villa in Gent. Toen we binnenkwamen, bleken daar cd's van Hooverphonic aan de muur te hangen. Blijkbaar had Hooverphonic daar een cd opgenomen die hij geproduceert had.»

Jeroen: «We wilden zijn raad, omdat we eraan dachten om professioneel een cd op te nemen. Je vraagt je altijd af of je wel klaar bent voor zo'n stap. en Tony de Block vond wel dat we hitpotentieel hadden. Verder is er nog niks van in huis gekomen, want zo'n cd opnemen kost geld.»

Mattias: «We hebben nog tijd. Trouwens, studeren en Tien om te Zien, dat gaat niet samen.»

SONGFESTIVAL

Het wordt in ieder geval uitkijken naar de optredens van *InGenius*. Op het Interfakultair Songfestival in 2000 wisten ze het publiek te verblijden met de Leuvense versie van *Don't leave me this way* van *The Communards*.

Kris Eyckmans

Voor het volledige verhaal van *Johnny en Sabrina* - want daar gaat het over - verwijst ik u gaarne door naar volgende lokaties: di 8/10 Café Délibéré, di 15/10 Doc's Bar, do 24/10 't Elixir, ma 28/10 Gnorgl, ma 11/11 HDR, zo 17/11 Farma, ma 25/11 Pavlov, wo 2/12 De Sportzak.

Voor meer info: www.ingenius.be

InGenius - de demo-cd

Van Jeroen en Mattias kreeg ik nog een demo-cd'tje met enkele covers en wat eigen werk. Nu ben ik er wel van overtuigd dat een goed gebrachte cover live kan inslaan als een Boeing op een wolkenkrabber, maar als je een cover op een cd niets extra geeft, hou je het best bij het origineel. Ik wil helemaal geen afbreuk doen op de geleverde kwaliteit van de covers op het promo-cd'tje, helemaal niet. Met een lichte Leuvense tongval wordt het eerste nummer aangekondigd. Sultans of Swing klinkt oerdegelijk als opener. Van It's the end of the world van R.E.M., Hard Times van The Scabs, en Johnny B Goode staat er een fragmentje op.

Mijn probleem met dergelijke covers is, dat ik bij zo'n klassiekers ook de stem van pakweg Marc Knopfler of Guy Swinnen verwacht. Anders overvalt me het gevoel dat een kleurenblinde Picasso-epigoon 'De Absintdrinker' in het okergeel heeft gekopieerd, niet wetende dat deze andersvolgroeide artiest bij het schilderen ervan in zijn blauwe periode verkeerde. No offense, voor mij is dit niet meer dan een natuurlijke luisterhouding bij covers. en live verandert alles. Vraag dat maar aan iedereen die nog gekonspieerd moet worden of al dood is.

De drie InGeniusnummers komen van hun ondertussen al twee jaar oude debuutcd Special Agent. Het titelnummer Special Agent krijgt een kus van minister Vanderpoorten en een bank vooruit. Het lijkt erop of zanger Jeroen Van Ham een Black Sabbath-covergroepje bijeen getrommeld heeft, waar toevallig een gitarist bij is die een geweldige Bob Mould-fan is. Meng Changes van Sugar met Paranoid van Black Sabbath en laat InGenius er een degelijk rocksausje overgieten, en Special Agent is het resultaat.

Deeper Senses is een wat ingetogener nummer, een nummer dat twijfelt tussen rocksong en ballad, met enkele prachtige gitaarstreken. Met wat afwerking heeft dit nummer ook nog wel wat groeimarge. Het derde eigen nummer is Best maar daar zeg ik best niet al te veel over, anders verlies ik misschien mijn goed humeur en mijn zachttaardige kritiek op een mooie dag.

InGenius is een bandje dat zijn bronstige jeugdpuisten al ontgroeid is, maar dat op zoek moet blijven gaan naar maturiteit om steviger in zijn schoenen te staan. Laat de fakbartour het begin zijn. (ke)

DE KERK IN DE JAREN '60 IN CARTOONS

Kerkgeschiedenis anders bekeken

Zelfspot is een vorm van zelfrelativering, moet het Katholiek documentatiecentrum (Kadoc) wel gedacht hebben. En om de daad bij de gedachte te voegen, stelt het Kadoc een reeks cartoons ten toon waarin de toenmalige pers de katholieke aktualiteit met een lach bekritiseerde. Vooral veranderingen die dicht bij de gelovigen stonden, "deden de karikaturisten in hun tekenpen kruipen", om het Kadoc te citeren.

Nog tot 31 oktober, van 9 tot 17u30 en op zaterdag van 9 tot 12u30, kan je in het Kadoc een selectie cartoons bekijken die je zo terugbrengen naar de jaren zestig. Verschillende thema's waarmee de kerk speelde, komen aan bod. Zo is er de overgang van de pij naar de *clergyman*, of meer bepaald een tweedelig pak, en gelooft ook de kerk dat de aarde om de zon draait. Blijkbaar was het een hele nieuwe wind, die door de kerk blies, naar aanleiding van het tweede Vatikaans Concilie.

Het is dan ook naar aanleiding van een colloquium omtrent dat tweede Vatikaans Concilie, vorige week, dat het Kadoc besloot om de rondgang via de verschillende

cartoons op te zetten. De cartoons werden geselecteerd uit weekbladen als *De Nieuwe Spectator* en 't *Pallietkerke* en dagbladen als *De Standaard*. Verschillende cartoonisten verleenden hun medewerking waaronder enkelen die nu nog bekendheid genieten, zoals *Brasser* en *Gal*.

RONDGANG

Ondanks een inleidend foldertje is het best een moeilijke klus om van alle cartoons de humor in te zien. De toenertijdse problematiek is enigzins onbekend en het is niet moeilijk te bedenken dat menig student moeilijkheden zal hebben bij het begrijpen ervan. Een begeleide rondgang met een ervaren gids zou zeker een meerwaarde geven, zowel om de humor te vatten, als om de achterliggende geschiedenis te leren.

Geschiedenis bevatten ze zeker, deze cartoons. Blijkbaar was de Vlaamse kerk reeds toen progressiever dan de rest van de wereld en lag kardinaal Suenens geregeld met Paus Paulus de Zesde in de clinch. Het was diezelfde paus die als eerste een verbod stelde op het gebruik van de antikonseptiepil. Ook politiek passeert de revue met een cartoon over het Vlaamse AVV-VVK.

SELIBAAT

En zoals deze cartoons getuigen, verhitten de gemoederen in de kerkgemeenschap ook toen al over een bespreking van het selibaat bij priesters. Maar niet alleen het recht op huwelijk was een punt van onenigheid, ook het recht op echtscheiding stond ter discussie.

Al bij al geven deze cartoons veel informatie mee over het kerkelijk leven in de jaren zestig en het tweede Vatikaans Concilie en is het zeker de moeite waard om ze eens te gaan bekijken. Zeker zou het de moeite zijn dit bezoek te koppelen aan een lezing of informatieronde omtrent de verschillende aangehaalde onderwerpen. Desalniettemin is met opzet niet bedoeld het grote publiek te trekken. Eerder de geïnteresseerde kijker kan een woordje uitleg vragen indien nodig, aldus Deheer Vints, samensteller van de tentoonstelling.

Johan Potums

Maria in tweevoud

Fet kunstminnend studentenpubliek moest een paar maanden op zijn honger blijven zitten, maar vanaf deze week voldoet het Stuk opnieuw aan alle kulturele noden. Met de Belgische première van het nieuwste stuk van Wayne Traub heeft het Stuk een geschikte opener gevonden.

Maria-Dolores is geen teater, geen film, maar wel 'operacinéma'. Het is het eerste deel van een reeks van drie waarmee Wayne Traub een nieuw 'ritueel teater' wil lanseren volgens de uitgangspunten van zijn eigen 'Manifest van het Dierlijk Theater'. In die nieuwe kunstvorm is niet de tekst het belangrijkste, maar wel de beelden en de beweging. De acteurs transformeren zich in dierlijke figuren die hun oergevoelens uiten.

MIRAKELSPEL

De voorstelling is eigenlijk een combinatie van twee verschillende stukken. Op de achtergrond wordt een fictieve documentaire geprojecteerd, terwijl op de voorgrond een klassiek mirakelspel wordt opgevoerd. De twee verhaallijnen verlopen onafhankelijk van elkaar, maar worden via de muziek met elkaar verweven. Ook wordt tijdens het stuk duidelijk hoe de twee elementen en de personages in elk van de stukken zich tot elkaar verhouden. Het is ook de bedoeling dat later beide elementen worden verwerkt in een langspeelfilm.

In de fictieve documentaire wordt het dagdagelijks leven van de twee twintigers Marie en Dolly gevolgd door een derde, Geert, die alles filmt. Hoewel ze met gelijkaardige dingen bezig zijn -- de ene met teater, de andere met televisie -- en op dezelfde plaatsen komen, kruisen ze elkaars pad niet. De toeschouwer vraagt zich af hoe de drie personages zich tot elkaar

verhouden. Marie en Dolly ontmoeten elkaar uiteindelijk toch in het ziekenhuis, wanneer Marie zwanger blijkt te zijn en Dolly zeer zwaar ziek wordt. Dit leidt tot een verrassende ont-knoping.

Op het podium wordt tegelijkertijd een klassiek toneel opgevoerd over het meisje Marie, gespeeld door de actrice uit de film, aan wie de Heilige Maagd Maria verschijnt. De zieke non Dolores gelooft haar niet tot er een zich een mirakel voltrekt: Marie wordt plots hoogzwanger. De Heilige Maagd Maria vertelt haar dat ze de nieuwe messias zal baren maar op het kraambed zal sterven. Hoewel Dolores haar nog steeds niet gelooft, besluit ze toch om Marie om te brengen. Dat mislukt echter, omdat de Heilige Maagd Maria haar tegenhoudt en haar tegelijkertijd geneest.

De première van het stuk gaat in Leuven gepaard met een originele promotiekampagne. Ook vorige keer liet Wayne Traub zijn creativiteit de vrije loop gaan door een aantal Leuvense standbeelden een slijpe om te doen. Wayne Traub heeft deze keer een eigen taart ontworpen die in een aantal Leuvense bakkers en het Stuk-kafee wordt verkocht aan tien euro. De idee komt voort uit de speciale band die er is gegroeid met zijn grootvader Sender Wayne-traub, die een carrière als wereldberoemde banketbakker heeft uitgebouwd. Sender verliet echter jaren geleden België wegens een veroordeling na seksueel misbruik van zijn dochter en dus Wayne Traub's moeder.

De manier waarop Wayne Traub met deze situatie omgaat was ook reeds het thema van eerdere werken van Traub.

Voorstellingen op vrijdag 4 en zaterdag 5 oktober om 20u30. Tickets in voorverkoop: 9,5 euro en 11 euro. Voor houders van de Stukkaart is de toegang gratis.

Thomas Leys

TWEEDE JAARGANG IN GANG GEDANST

Discobollen in Cinema Zed

Feliktijdig met de teaterzalen van het Stuk, opent deze week ook zustervereniging Cinema Zed haar deuren. Deze niet-kommerciële bioscoop staat naar eigen zeggen garant voor 'een bonte mix van alle mogelijke genres en stijlen die het aanbod voor de film liefhebber verrijkt'. Een blik op de eerste, interessante programma-tie van het tweede Zed-jaar.

Wasn't There (van de Coen-broers) of het Argentijnse La Cienega eerder dit jaar gemist heeft, prijst zichzelf deze maand gelukkig.

Er wordt nog verder teruggeblikt ook. Het hele jaar door zal er een reeks filmklassiekers lopen, die zowel eigenzinnige keuzes als meesterwerken uit de canon bevat. Raging Bull naast Citizen Kane, zeg maar. In oktober bevat Cinema Classico onder meer de Italiaanse Passolini-meesterwerken Epido Re (1967) en Medea (1970).

Tot en met donderdag heerst er een glitterkitch-sfeertje in de nog steeds splinter-nieuwe filmzaal in de Naamsestraat. Na het succes van de campklassieker Dirty Dancing tijdens de terrasfilmprogramma-tie van eind vorig jaar, pikt Zed de draad weer op met maar liefst vier dansfilms uit dezelfde periode. Tot en met donderdag spelen er de Travolta-films Saturday Night Fever en Grease, en de eighties-discofilms Fame en Footloose.

Volledig voorbijgestreefde en sinematografisch volledig irrelevante films, maar onvergelijkbaar wat sfeer en uitstraling betreft. Wie zich niet toont aan het typisch maatschappijkritische toentje en de olifantenpijpen, vindt hier een prima alibi om de filmzaal te leren kennen. Kultuur liefhebbers die zich nu al een Stukkaart hebben aangeschaft, mogen bovendien gratis binnen.

Na de opening wordt Zed echter zoals vanouds een centrum van de onbetwistbaar goede smaak. Aan de Spaanse grootmeester Pedro Almodovar wordt een heerlijke retrospectieve gewijd: behalve onder meer Matador (1986) en Carne Tremula (1997) staat ook oscarwinnaar Todo Sobre Mi Madre (1999) op het programma. Deze laatste twee films bevatten beide, behalve het obligatoire stel weirdo's, hoertjes en transeksuelen ook de bevallige schone Penélope Cruz.

PARLETTJE

Ook van Meisje-regisseuse Dorothee Van Den Bergh wordt vroeger werk vertoond: drie kortfilms die voorheen enkel op de VPRO te zien zijn geweest. De betere kommersiële film krijgt na roelatie in de Studio Filmtheaters (Burgemeesterstraat) eveneens een tweede leven in Zed. Wie het filmsche pareltje The Man Who

IRAKEES

Wat het nog nooit eerder vertoonde werk betreft, waagt Zed zich uiteindelijk aan het echt alternatieve werk. Op de agenda staat het metafictionele Film Ist., een stoomkursus filmgeschiedenis die op doorreis is doorheen filmfestivals en alternatieve sinema's. Ook te bekijken is Julien Donkey-Boy, een door critici neergehaalde film die schermt met de (foute) bewering de eerste Amerikaanse Dogmafilm te zijn, en het Irakese Jijan, georganiseerd door de Leuvense integratiedienst. Het is duidelijk dat Zed meer wil zijn dan een gewone filmzaal. Soms zijn regisseurs aanwezig op de vertoning van hun prent, en staan ze het publiek achteraf te woord.

FLUWEEL

Ook vinden meerdere festivals plaats in het sinefiele trefpunt: in november trekt het tweede Leuvense Holebi Filmfestival in, en worden vertoningen georganiseerd in het kader van het kulturbombardement De Volle Tent. In december huisvest Cinema Zed zelfs 's lands grootste kortfilmfestival, Leuven Kort.

Het enige jammere is een lichte prijsstijging in vergelijking met vorig jaar. Een abonnement of stukkaart laat je echter nog steeds toe om voor enkele euro's te schaven aan je filmkennis en je nieuwsgierigheid. Het rode fluweel lonkt.

Jeroen Versteede

Website: <http://www.cinemazed.be>
Adres: Naamsstraat 96

PROVINCIE VLAAMS-BRABANT

Leuven. Eeuwvond. springlevend.

STUK

PROGRAMMA VAN 30 SEPTEMBER T.E.M. 8 OKTOBER

OPENINGSDAGEN

MAANDAG 30 SEPT
20u FAME
22u30 GREASE

DINSDAG 1 OKT
20u SATURDAY NIGHT FEVER
22u30 FAME

WOENSDAG 2 OKT
17u FAME
20u GREASE
22u30 FOOTLOOSE

DONDERDAG 3 OKT
17u SATURDAY NIGHT FEVER
20u FOOTLOOSE
22u30 FAME

VRIJDAG 4 OKTOBER
20u MATADOR
22u30 THE MAN WHO WASN'T THERE

ZATERDAG 5 OKTOBER
20u THE MAN WHO WASN'T THERE
22u30 WALLACE & GROMIT

ZONDAG 6 OKTOBER
20u JULIEN DONKEY-BOY
22u30 ROMA

MAANDAG 7 OKTOBER
20u WALLACE & GROMIT
22u30 MATADOR

DINSDAG 8 OKTOBER
20u ROMA
22u30 THE MAN WHO WASN'T THERE

JULIEN DONKEY-BOY
Harmony Korine / 1999 / V.S. / 1u 36 min
Met: o.a. Ewen Bremner, Chloë Sevigny
Julien is schizofreen. Hij woont samen met zijn broer Chris, die worstelaar wil worden, zijn zus Pearl, die zijn kind draagt, en zijn tirannieke vader. Ondanks zijn zachtmoedige karakter slaan soms de stoppen door en wordt hij uiterst gewelddadig.
Van de maker van "Gummo".
BUITEN CATEGORIE

THE MAN WHO WASN'T THERE
Joel Coen / 2001 / V.S. / 1u 56 min / Met: Billy Bob Thornton, Frances McDormand, Michael Badalucco, James Gandolfini, Katherine Borowitz.
Santa Rosa, een klein stadje in California, 1949. Ed Crane, zwijgzaam, introvert en kettingroker, werkt als kapper in het salon van zijn praatzieke schoonbroer. Wanneer hij vermoedt dat zijn vrouw, de wulpske Doris, hem bedriegt met haar baas 'Big Dave', zint hij op wraak. De anders vrij levenloze figuur bedenkt een snugger plan om de man te chantieren en raakt zo verwickeld in de smeltpot van moord, verraad en bedrog die een goede film noir eigen is.
The man who wasn't there won de Gouden Palm voor Beste Regisseur op het Festival van Cannes (2001).

VOOR MEER INFO, SURF NAAR WWW.CINEMAZED.BE

OPENINGSDAGEN
Tijdens de openingsweek laat Cinema Zed het feest beginnen met enkele legendarische muziek- en dansfilms. Gratis en voor niets voor de houders van een stukkaart!

Saturday Night Fever (John Badham, 1977)
Grease (Randal Kleiser, 1978)
Fame (Alan Parker, 1980)
Footloose (Herbert Ross, 1984)

WALLACE & GROMIT
Nick Park / Engeland / 1990 - 1995 / 1u 30min / Met de stemmen van Peter Sallis, Anne Reid.
A Grand Day Out (1990)
The Wrong Trousers (1993)
A Close Shave (1995)
SPECIAL

ROMA
Federico Fellini / 1972 / Italië / 2u 08 min / Met: Peter Gonzales, Federico Fellini, Britta Barnes.
"Rome heeft mij gecreëerd en ik creëer Rome" en "De leugen is interessanter dan de waarheid". Twee citaten van Fellini die niet zonder belang zijn om zijn Roma te begrijpen. De 'eeuwige stad' is hier het toneel van Fellini's verleden, herinneringen, haat-liefde-verhouding en vooral veel fantasie.

MATADOR
Pedro Almodóvar / Spanje / 1986 / 1u 50min. / Met: Assumpta Serna, Antonio Banderas, Nacho Martínez, Eva Cobo, Carmen Maura, Julieta Serrano...
Diego is een ex-matador die lelijk geraakt werd aan het been en nu zijn tijd doorbrengt met zijn leerlingen 'de kunst van het doden' bij te brengen. De doodsdrijf is het enige wat hem nog opwindt. Net als Diego heeft ook Maria een fascinatie voor de dood: ze steekt haar minnaars neer als een stier op het moment van de coitus. Wanneer de twee elkaar ontmoeten, ontstaat er een passionele relatie...

STUDIO BRUSSEL

msn

DeMorgen

FILM & TELEVISIE • VIDEO

CINEMA ZED (STUK) NAAMSestraat 96 3000 LEUVEN

Veto
 's-Meiersstraat 5
 3000 Leuven

**Veto is een uitgave van de Leuvense
 Overkoepelende Kringorganisatie**

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03

Jaargang 29
Nummer 3
30 september 2002

Verantwoordelijke uitgever:
 David Adriaen

Medewerkers:
 David 'Groene vingers' Adriaen, Katia 'Ketnet' Aerts, Peter 'Blokken' Bulckens, Hannes 'Arte' Dedeurwaerder, Laurens 'De Nationale Test' De Koster, Heleen 'Buy and Sell' Dom, Kris 'Meester, hij begint weer' Eyckmans, Corneel 'Temptation Island' Haine, Thomas 'Royalty' Leys, Kris 'Queer

as folk' Malefason, Ellen 'Het mooiste moment' Permentier, Johan 'Klasgenoten' Potums, Bernard 'TV Brussel' Rommel, Brecht 'Lucien van achter 't nieuws' Speybrouck, Maarten 'Villa Politica' Van Craen, Jeroen 'Flikken' Van den Bossche, Tijl 'Goal Live' Vereenoooghe, Jeroen 'FC De Kampioenen' Versteete

DTP:
 Katia Aerts, Peter Bulckens, Heleen Dom, Kris Malefason, Tijl Vereenoooghe, Jeroen Versteete

Eindredactie: David Adriaen

Veto spelt volgens de spelling Geerts. Over het hoe en waarom hiervan kun je steeds meer informatie vinden op onze website.

Internet: <http://www.veto.be>
e-mail: veto@veto.be

Publiciteit:
 Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9.000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen:

Binnenland: € 10
 Buitenland: € 25
 Overschrijven op rekeningnummer:
 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16u00.

Alle geïnteresseerde medewerkers (tekst, foto, lay-out, bijvullen bierautomaat) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Feedback:
 Alle lezersbrieven kunnen bezorgd worden op het redactiesekretariaat in de 's-Meiersstraat 5 en moeten vóór vrijdag 16u00 binnen zijn, liefst via e-mail.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens

worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt ondertekend met naam en studiejaar, en is nooit anoniem.

Ook gewone suggesties voor interessante artikels worden in dank aanvaard.

MAANDAG 30 SEPTEMBER

19.45 u **WEKELIJKSE BLINDATE**
ACTIVITEIT Taartavond, in station Leuven, aan oorlogsmonument, org. Driekant & of.
 20.30 u **TEATER** True West, in STUK Soetezaal, toeg. gratis/9,5/11, org. Haute Coiffure.

DINSDAG 1 OKTOBER

20.00 u **DEBAT** Kopstukkendebat met Karel De Gucht (VLD), Eric Van Rompuy (CD&V), Bruno Tobback (sp.a), Jos Geysels (Agalev), Geert Bourgeois (N-VA) en Gerolf Annemans (VI. Blok), toeg. 2,5, org. LVSU-Leuven
 20.30 u **TEATER** True West, in STUK Soetezaal, toeg. gratis/9,5/11, org. Haute Coiffure.
 20.30 u **TEATER** Vandeneedevandeschrijver-vandekoningendiderot, in STUK Labozaal, toeg. gratis/9,5/11, org. STAN, De Koe en Maatschappij Discordia.

WOENSDAG 2 OKTOBER

20.30 u **TEATER** Vandeneedevandeschrijver-vandekoningendiderot, in STUK Labozaal, toeg. gratis/9,5/11, org. STAN, De Koe en

Maatschappij Discordia.
 20.30 u **DANS** Blowing Up, in STUK Studio, toeg. gratis/9,5/11, org. Claire Croizé.

DONDERDAG 3 OKTOBER

20.30 u **DANS** Blowing Up, in STUK Studio, toeg. gratis/9,5/11, org. Claire Croizé.
 20.30 u **MUZIEK** Orange Black & Kid 606, in STUK Labozaal, toeg. gratis/9,5/11.
 23.59 u **FUIF** Openingsfeest met dj Lorin & André, body & soul, in STUKkafee, toeg. gratis.

VRIJDAG 4 OKTOBER

20.30 u **TEATER** Wayn Wash I: Maria Dolores, in STUK Soetezaal, toeg. gratis/9,5/11, org. Wayn Traub - Belgische première.

ZATERDAG 5 OKTOBER

20.30 u **TEATER** Wayn Wash I: Maria Dolores, in STUK Soetezaal, toeg. gratis/9,5/11, org. Wayn Traub - Belgische première.

ALFA

• 02/10 Openingsfuif.

APOLLOON

• 03/10 TD.

CHEMIKA

• 02/10 Openingscantus (Bierstube).

CRIMEN

• 02/10 Openingsfuif (Albatros).

EKONOMIKA

• 30/09 Onthaalavond Licenties. • 01/10 Onthaalcantus. • 07/10 Peter- en Meteravond.

EOOS

• 02/10 Fuif (Blauwe Kater).
 • 03/10 Tapnamiddag (Fak Letteren).

FARMA

• 01/10 Farma-TD (Lido).

GERMANIA

• 07/10 Fuif.

KLIO

• 03/10 PeMe/Cocktailavond.

MECENAS

• 04/10 Eerstekanweekend (tot zondag).

PSYCHOLOGISCHE KRING

• 03/10 Nederlandstalige Avond (Pavlov).

ROMANIA

• 01/10 Film. • 03/10 60-70-80 Avondtap.

VRG

• 30/09 Openingsreceptie in De Valk. • 01/10 OpeningsTD.

VTK

• 30/09 Tapcursus. • 01/10 Openings-TD (Waaiberg). • 02/10 PeMe-activiteit.

BEN JE NOG OP ZOEK NAAR EEN ANDER KOT?

MAAR OOK NAAR IETS MEER?

In het themahuis Oikonde is nog één vrije kamer.

In het themahuis Oikonde huur je een kamer in een rustige straat net buiten de ring van Leuven. Met 4 andere studenten deel je keuken en badkamer, woon- en eetruimte. Je zoekt uit hoe je samen een brug kan bouwen tussen de 'studentenwereld' en het welzijnswerk. Dat kan via een concreet contact met één van de gasten van Oikonde, wat je nieuwe mensen doet ontdekken en misschien ook een beetje een nieuwe, ietwat andere wereld. Met je huisgenoten zoek je ook naar manieren om je medestudenten in Leuven te laten nadenken over onze zorgzame samenleving: via een infoavond, debat, film, optreden,... Je kan rekenen op ondersteuning door Oikonde en door Depo en Sora.

Meer info bij

Oikonde Leuven, Tiensvest 17, 3010 Kessel-Lo, oikonde@oikondeleuven.be, 016/22 96 13 (vraag naar Julien Paesmans)
 Depo, E. Van Evenstraat 2c, 3000 Leuven, depo@dsv.kuleuven.ac.be, 016/32 30 39 (vraag naar Greet Van Cauwenberge)
 Themahuis Oikonde, Boogschuttersstraat 34, 3001 Heverlee, oikondethema@hotmail.com, 016/25 06 81 (vraag naar Ilse, Karolien, Marianne of Geert)

(advertentie)

Alles behalve koetjes en kalfjes

lets buiten Leuven, in Lovenjoel, ligt het Zoötechnisch Centrum van de KU Leuven waar onderzoekers van de landbouw- en geneeskundefakulteit hun theoretische bevindingen komen omzetten in de praktijk. In tijden waar hoogtechnologische *spin-offs* het meest in de belangstelling komen, kan deze proefboerderij zich toch nog handhaven. Volgend jaar wordt zelfs een nieuw stallencomplex in gebruik genomen.

Het had een typische grote Vlaamse familieboerderij kunnen zijn: een modderige toegangsweg; een binnenplein met enkele bomen, waar de hond de kat verjaagt, vele stallen met kippen en varkens, loodsen met traktoren en ander landbouwmateriaal. De poort wordt echter niet opgedaan door de plaatselijke herenboer, maar door professor Rony Geers, directeur van het Zoötechnisch Centrum. Hij brengt ons naar de kelder waar we een stel laarzen en een beschermende *overall* aandoen om de rondleiding te beginnen.

De kern van het centrum werd gebouwd in 1928, en was de hoeve van Salve Mater, de nabijliggende neuropsychiatrische kliniek van de Zusters van Liefde. De hoeve moest zorgen voor de voedselproductie van de bewoners. De zusters oordeelden dat contact met de dieren de patiënten goed zou doen, dus werd de boerderij ook gebruikt voor gedragstherapie. Reeds in de beginjaren werd er samengewerkt met de Leuvense universiteit, die er selectieprogramma's opzette. In de dertiger jaren ging het om fokmethodes op basis van kwantitatieve erfelijkheid; in de jaren vijftig werd gestart met kunstmatige inseminatie bij rundvee.

De splitsing van de tweetalige universiteit rond 1968, veranderde het statuut van de hoeve: de Nederlandstalige universiteit nam de boerderij van de zusters over. De Franstalige proffen bouwden in Louvain-La-Neuve een nieuwe proefboerderij. De gebouwen en de infrastructuur waren na verloop van jaren te klein en verouderd, er werden stallen bijgebouwd en in 1978 werd het 'Zoötechnisch Centrum' van de KU Leuven in gebruik genomen.

In de jaren negentig werden er weer nieuwe stallen bijgebouwd, om een aantal onderzoeksprojecten te kunnen uitvoeren. De laatste jaren worden voornamelijk voederstudies uitgevoerd op vleeskuikens en vleesvarkens. Nieuwe voedermengsels en goedgekeurde additieven, die in laboratoriumomstandigheden werken, worden er op een echte boerderij getest.

SCHAAP

We komen aan een weide met tientallen schapen. Professor Geers wijst de verschillende schapenrassen aan: «In de jaren tachtig werd intensief met schapen gewerkt. Toen werd er zelfs een eigen schapenras ontwikkeld: de 'KU Lovenaar' dat het beste van twee werelden combineerde: het leverde veel vlees — een kenmerk van een typisch vleesras — en het heeft bovendien een hoge worpgrootte (veel nakomelingen), wat typisch is voor een melkras. Deze twee eigenschappen erfde het van zijn *voorouders*: respectievelijk het Suffolk-vleesras en een Vlaams melkras.»

De bedoeling van dit schapenras, was een alternatieve teelt te bieden aan de boeren die hun melkveestapel wensten af te bouwen. Dit schapenras moest een alternatief voor Europese boeren die teveel melkkoeien hadden. In die periode ontstonden immers de grote landbouwoverschotten — de zogenaamde melkplassen en boterbergen — door een Europees beleid dat zich richtte op produktietoe-

name. Een grotere interesse in schapenteelt is er in Europa echter nooit gekomen.

De huidige populatie Lovenaars bestaat uit een honderdtal exemplaren die nog worden bijgehouden samen met een vierhonderdtal soortgenoten voor bijvoorbeeld voortplantingsstudies van de universiteit. Er werd onder andere een techniek ontwikkeld om op elk moment van het jaar lammetjes te kunnen kweken. Normaal loopt het lammerseizoen gedurende enkele

(foto archief)

weken in het voorjaar, maar door gebruik van hormonen, kunnen oaien op elk moment van het jaar vruchtbaar worden. Dit is vooral handig voor onderzoekers van de fakulteit geneeskunde die zo hun proeven versneld kunnen uitvoeren.

BARG

De meeste aandacht op de boerderij gaat naar de 3.000 kippen en 800 varkens. De biggetjes zitten met dertien leeftijds-genootjes in klassieke stallen met rooster-vloer en vloerverwarming. Wanneer ze ouder worden, verhuizen ze naar steeds grotere hokken. In de stal van de kleinste biggen is het lekker warm: een temperatuur van rond de vijftig graden. Wanneer ze groter zijn, wordt minder warmte toegevoegd. Grote varkens produceren zelf meer dan genoeg warmte om het in de stal behaaglijk warm te maken. De varkens zijn enorm nieuwsgierig als er iemand binnenkomt.

«Varkens zijn veel slimmer dan de meeste mensen aannemen», vertelt Geers, «Ze hebben ook een fantastisch reukvermogen, beter dan dat van honden. Het is daarom ook dat varkens gebruikt worden om truffels te zoeken in de grond. In sommige landen worden ze zelfs door politiediensten gebruikt als snuffeldier.»

In een andere stal wordt geëksperimenteerd met stro als vloerbedekker. De varkens lopen hier wat levendiger rond dan hun collega's op roostervloer, maar hoesten meer. De dieren kunnen blijkbaar niet zo goed tegen het stof van het stro.

In de stallen lopen mannetjes (beren) en vrouwtjes (zeugen) door elkaar. Toch is het opvallend rustig. Het zijn eigenlijk geen beren, maar barga (gekastreerde mannetjes), legt Geers uit. Wanneer een beer volwassen wordt, produceert het veel hor-

monen met een onwaarschijnlijke geur, waardoor het vlees niet meer voor consumptie geschikt is. In sommige landen worden mannetjesvarkens daarom op jonge leeftijd geslacht, hier krijgen ze een langer leven, maar verliezen ze een deel van hun mannelijkheid.

Alle varkens dragen een wettelijk genummerd oormerk, zodat bij een eventuele ziekte of voedselkrisis de hele levensloop kan getraceerd worden. Nu

rij, zal je soms ook studenten en professoren van het labo landbouwmechanisatie met pikdorsers het graan zien oogsten. Zij komen er hun nieuwe technische ontwikkelingen voor landbouwmachines uittesten. Zo wordt er gewerkt aan een kamerasysteem voor sproeiinstallaties. Het systeem onderscheidt de gewassen die de boer aanplant van ongewenste planten. Zo kan dan een minimale hoeveelheid herbicide gebruikt worden, door enkel het onkruid te besproeien.

Ook studenten geografie dwalen soms rond op de velden rond de boerderij. Zij komen op hellingen fenomenen als erosie bestuderen. Zelfs burgerlijk ingenieurs hebben gebruik gemaakt van de velden in Lovenjoel. Toen ze een herkenningssysteem ontwikkelden om via satellieten te kunnen uitmaken welke gewassen er op een bepaald perceel voorkomen, kon men nagaan of het herkende bieveld in werkelijkheid ook een bieveld was.

Vorsers van het UZ Gasthuisberg maken ook gretig gebruik van de mogelijkheden van het Zoötechnisch Centrum. Zo werd de succesvolle sleutelgatooperatie bij ongeboren kinderen met een middenrifbreuk, waarmee de Leuvense dokters het nieuws haalden, eerst uitgetest in Lovenjoel.

Het meeste onderzoek gebeurt echter door bio-ingenieurs. Naast de voederstudies, verrichten ze ook onderzoek naar dierenwelzijn, huisvesting en vleeskwiteit. Het transport is hierbij een belangrijke factor. De transportafstand, de rijstijl van de vrachtwagenchauffeur en de grootte van de hokken in de vrachtwagen lijken een grote invloed te hebben op het welzijn van de varkens en runderen, en de vleeskwiteit. De boerderij beschikt zelfs over een simulator die de schokken en rotaties tijdens het transport nabootst.

STUDENTEN

Het onderzoek op de boerderij wordt gedaan door thesisstudenten en academisch personeel. Daarnaast zijn er zeven medewerkers die er traditionele landbouwerstaken verrichten. Twee huisbewaarders zorgen dat er onmiddellijk kan ingegrepen worden, wanneer er 's nachts iets mis is met de dieren. Tijdens het lammerseizoen, komen Leuvense veeteeltstudenten en hun Gentse collega's diergeneeskunde een nachtje helpen om de pas geboren lammetjes op te vangen.

Na de rondleiding moeten we onze handen ontsmetten. Sinds de mond-en klauwzeerepidemie, werden de maatregelen om de overdracht van ziektes te vermijden, verscherpt. Wie dit allemaal zelf een weekje wil meemaken, kan vanaf dit academiejaar het vak 'proefhoevestage' volgen; verplicht voor studenten veeteelt.

David Adriaen
Kris Malefason

Adres: Bijzondere Weg 12, B-3360 Lovenjoel

ALMA

Rond de stallen heeft de universiteit zo'n dertig hektare weideland, waar de Lovenaars kunnen rondlopen. Daarnaast bestaat het domein uit vijftig hektare akkerland, waar maïs, suikerbieten, gerst en tarwe worden gekweekt. De maïs wordt gebruikt als voeder voor de eigen dieren, de andere producten worden verkocht. Net zoals op elke andere boerderij worden de dieren verkocht en geslacht wanneer ze volgroeid zijn. Vlees uit de universiteitshoeve zal je echter niet aantreffen in de universiteitsrestaurants. De Alma's werken met andere leveranciers. De wol die de schapen produceren, ongeveer een ton per jaar, wordt eveneens verkocht.

Naast de vaste arbeiders van de boerde-

